

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Баровић, Тодоровић, Лозналијевић-Даниловић, те Наташа Кандић, одсутни су пуномоћници Томић и Фрањићевић. Надаље, присутни су браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Заклан, Јеврић, Вујин, Вукотић, Перески, Калањ. Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци, адвокати Перковић, кога мења данас на претресу бранилац, адвокат Петрушић, Станић Милан, Ђорђе Мамула, те Станојловић Бојан, као и Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Да, јуче је колега Станојловић.

Које мења бранилац адвокат Ђорђе Калањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан са овим, а одсутни су и браниоци, адвокати Апро и Левајац, те Мунижаба Бранко, кога мења на данашњем претресу бранилац, адвокат Ђурђевић Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булићу?

Оптужени Булић је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту?

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Господине председниче, ја се извињавам због јуче а и за данас ће ме исто господин Заклан мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Сви оптужени су ту, је ли тако? За данас смо позвали сведоке Лукића и Вујића. Ту су оба? Позовите их.

Приступили су и сведоци Лукић Бранислав и Вујић Богдан, те сведок Вујић Богдан упућен у засебну просторију, а доказни поступак се наставља саслушањем сведока Лукић Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лукић Бранислав? Ви сте Вујић Богдан? Господине Вујићу, сачекајте у ходнику суда, да прво чујемо господина Лукића, па ћемо, потом, радити са Вама. Господине Лукићу, приступите за овај пулт за сведоке.

Сведок Лукић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу, име Вашег оца је?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Божидар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божидар. По занимању сте официр Војске Србије и Црне Горе?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Генерал мајора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерал мајора. Да ли сте у пензији или сте активни?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Активан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: У Панчеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Панчеву, улица Моше Пијаде бр.123/16?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 123/16, тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Рођен сам 10. јуна 1950. године у селу Милошевац, општина Велика Плана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика Плана. Хвала лепо.

Са личним подацима као са записника од 09.02.1999. године, код истражног судије Војног суда у Београду, па упозорен, опоменут, од стране председника већа, као и на заклетву дату за сведока у поступку истраге, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези одговорити, уколико бисте неким одговором на неко од наших питања, повредили обавезу чувања војне тајне, евентуално, Ви ћете нам скренути пажњу на то и на то се позвати, наравно. У овом правцу, у овом смислу, Ви сте својевремено у поступку истраге, прошле године пред истражним судијом овог суда, положили и заклетву за сведока, ја Вас само опомињем на ту заклетву. Господине Лукићу, нас занимају догађаји у јесен 1991. године, пре свега, догађаји непосредно након завршетка ратних операција или борби у Вуковару. Само укратко, Ви сте били припадник гардијске бригаде?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако сам добро схватио, одмах од почетка октобра, командант другог јуришног одреда? Или другог батаљона?
СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Прво, другог батаљона, а касније је формиран други јуришни одред.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други јуришни одред, тако. На тој дужности сте остали све до завршетка борби или?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Господине судија, ја сам отишао са гардијском бригадом као помоћник начелника штаба гардијске бригаде за оперативно-наставне послове. На тој функцији сам све био значи по доласку гардијске бригаде у Негославце, мислим команде, све до 03.10. када сам по наређењу команданта бригаде, пуковника Мркшића, примио дужност команданта другог батаљона моторизоване. То је било 03.10. На тој дужности, касније, значи, је формиран јуришни одред два, па су формирани и остали јуришни одреди. Остао сам негде до 13.11. када су се расформирали по наређењу, опет, команданта, јуришни одреди и формирале, односно формацијске јединице, команданти батаљона и батаљони су наставили са операцијом од 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 14.?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам од 14. до касније тамо до повратка, био на дужности поново на својој формацијској дужности помоћника начелника штаба за оперативно-наставне послове, али сам остао у касарни, значи, на истуреном командном месту које је формирани од стране, значи, команданта оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је истурено командно место чега?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Команде оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, било је командно место у Негославцима и ово у касарни је било истурено командно?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Прво је формирано, господине судија, извињавам се, да ли сам правилно ослочио, формирано је непосредно пре почетка завршних операција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: На њој је био главни значи начелник штаба бригаде, тада потпуковник Миодраг Панић, а ја сам као оперативац исто његов помоћник остао ту у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су овде у светлу Вашег казивања, Вас овде често помињу у овој судници као команданта касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, ја сам био командант касарне, господине судија, све до 13. док није расформиран јуришни одред. А онда је дужност преузео формацијски командант Адем Бајић, мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, баш и командант касарне уједно?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, он је био командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљона?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пошто је ту било командно место команде батаљона, нормална ствар је да је он био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако да од 14-ог, дакле, Ви нисте били командант касарне, само што Вам је истурено командно место било ту у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, у касарни, згради, оно батаљонског типа, мислим, класична зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта нам знате рећи о догађајима, наравно, по Вашем сећању? Сада о догађајима непосредно након завршетка борби у Вуковару. Прво, када су завршене борбе по Вама? Пошто ми ту имамо неких различитих података.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Почев од 14-ог, а завршава се 18-ог, негде око подневних часова, тада значи, званично да кажемо, колико сам ја сазнао, да је завршена борба, значи, за ослобађање Вуковара и тада су већ у то време од 14. до 18. већ су се извлачили и цивили, значи и заробљени који су предали оружје и тако даље и тако даље, тако да је 18. већ у поподневним часовима било завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте Ви све време од 18. па до одласка гардијске бригаде за Београд, а то је било?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били ту у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, био сам негде до 23-ег, мислим, а 23. сам већ отишао назад на командно место да припремам наређење за повратак гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од 18. до 23. сте у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни. Е, шта нам знате рећи о тим догађајима, дешавањима у касарни, у касарни Вуковар, тих дана?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, да Вам кажем нешто, оно што је упечатљиво остало, то су аутобуси, долазак аутобуса. Мислим, једно пет аутобуса, 20., ја сам исто био на том истуреном командном месту, затекао сам се ту, био сам један, ја нисам друге приметио у том моменту, један од чланова истуреног командног места, нисам видео потпуковника Панића у то време. Онда смо видели, ја у то време сам сагледавао неке друге ствари. Око аутобуса се скупιο народ, било је и цивила, било је и ових територијалаца и тако даље и покушај, значи, уласка одређених људи у аутобусе који су били са цивилима, међу њима је било неколико жена, да извлаче тамо, да туку са палицама и тако даље. И ту је био командир чете војне полиције покојни Предојевић и његов заменик исто покојни Божић и они, пошто су били полицајци, били су ту поред аутобуса, ја сам њима скренуо пажњу да се не дозволи, значи, никакав улазак од стране, значи, и цивила и ових припадника да извлаче људе да туку, да улазе унутра у аутобус. Нисам ја ни знао о каквим се људима ради ту, пошто су сви били у цивилним оделима, а знамо од раније, мислим од тих претходних дана, да су ови бацали униформе који су се предавали касније и полагали оружје на Митници тамо, шта ја знам, да су били и они, значи, у цивилном оделу. И онда је Божић то прихватио, наредио својим тим полицајцима овим војницима да не улазе у аутобусе, који су покушавали да извлаче људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вам је то упечатљиво?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знате зашто ми је упечатљиво? То ми је упечатљиво, неко покушава у касарну, у којој сам ја официр, представник

гардијске бригаде, да туче људе, да извлачи и да туче људе у аутобусу, нисам могао ни као човек, ни као официр да дозволим. А био сам и представник команде гардијске бригаде на истуреном командном месту. Пошто никога није тренутно, нисам видео ни Панића, ни неког другога, ја сам се осетио као најстарији, да кажем то наређење том капетану Предојевићу, односно Божићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Срећка Борисављевића? Ко је Срећко Борисављевић био?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он је био мајор и био је орган безбедности у том батаљону, формацијском, другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом другом батаљону? Да ли сте њега видели тамо и са њим имали какав сусрет ту око тих аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Можда касније, била је ту гужва, можда сам г авидео, не одричем, значи, можда сам ја њега видео, али не могу да се сетим у том моменту, јер то је било, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича слично везано за те аутобусе и каже да је чуо да је ту у касарни начелник штаба гардијске бригаде.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић, па је послао неког војника по њега и онда је Панић дошао са Вама заједно и онда сте Ви преузели у том смислу, да се организује обезбеђење?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако он каже.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: У том моменту ја нисам видео потпуковника Панића. Касније смо се видели, али у том моменту када је један од ових пришао и мени се нешто обратио са оним речима познатим, да ћемо ми и ове усташе да пустимо, ја сам само по оном промуклом гласу препознао да се ради о Каменом, командиру, команданту, како су се они међусобно звали доле, јединице која је била на Петровој гори. А иначе ту је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали од раније? Каменог?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесам, видео сам га једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по чему сте га препознали, кажете, само по гласу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: По гласу, дубок, храпав глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по лику?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и ако га знате од раније?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знате, био је ту непосредно пре почетка операције главне, значи, 14. био је један састанак где су присуствовали командири територијалних јединица и команданти батаљона, када су расформирани, значи, донета је одлука да се расформирају јуришни одреди и да се, значи, иде даље са формацијским јединицама. Тада је био и он ту присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да га од тада знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Од раније сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Само сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мени лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама лично?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да пошто је видео да сам ја у униформи, значи, старешина, ја сам имао чинове своје, да ћемо ми и ове да пустимо, као што пустили, мислим, војска, као и оне претходне који су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то доба дана?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, ту су аутобуси, то је подне, после подне, непосредно после подне. После дванаест, на пример, не знам, око један, пола два, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се Камени зове?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зове се Ланчужанин Милан.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам ја, ја само знам Станка Вујановића, као његовог претпостављенога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Станко Вујановић, његов претпостављени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Чини ми се да је био претпостављени овом Каменом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каменом?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господин Ланчужанин тврди да је тај дан био у Београду? Цео дан и да се у Вуковар вратио тек увече, у вечерњим сатима?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам на основу чега, ја знам шта сам видео и шта сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан, везана ова прича за аутобусе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то датумски можете да лоцирате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-ти?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 20.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни у тај датум?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: На основу тога, што су ту аутобуси били 20-ог, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је претходних дана било у касарни каквих аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, али није било оваквих појава, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било оваквих појава? А наредних дана? Да ли су исто долазили у касарну аутобуси и тако даље?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Претходних дана и овај дан?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Претходних дана јесте, долазили су ту, али после 20. није било више аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта је било са тим аутобусима, да ли то знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Сазнао сам касније да су отишли на Овчару. Много касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате, по чијем наређењу, зашто тамо и тако даље.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам, господине судија, ја нисам имао никаквих ингеренција, нити је била моја надлежност да ја питам где иду, шта иду и тако даље, Ви знате да код нас у војсци око таквих ствари, мислим када су у питању људи који се предају, заробљени и тако даље, у војсци то раде јединице војне полиције, односно органи безбедности и јединица војне полиције. Они нама не реферишу шта раде. Они реферишу претпостављеном и он је главни командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, познајете Станка Вујановића и он је био као неки претпостављени Каменом?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тих аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете иког другог, да ли уопште знате ко су људи који су оптужени у овом предмету, те ми судимо?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не познајем, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прочитали можда негде та имена?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Знам, знам, још једнога човека који је ту био као командир јединице територијалне одбране, кога сам ја затекао 3-ег када сам дошао, мислим, касније сам га видео, то је Мирољуб Вујовић, чини ми се или Вујановић, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? 3-ег?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он је био са својом јединицом, тада је спавао још у касарни. Када сам ја дошао, он је касније отишао из касарне, а остало је његово минобацачко одељење 82 мм које је остало ту у касарни и сво време су људи били ту у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минобацачко одељење?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, минобацачко одељење, једно пет-шест људи је било ту у том одељењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Говорите о 3. октобру? Рекосте, кога сам затекао када сам дошао 3-ег, па Вас, питам, 3. октобра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 3. октобра, да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је, каква је то јединица коју сте Ви затекли у касарни 3. октобра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: То је, ја то што сам затекао када су реферисали, то је јединица територијалне одбране Вуковар која је само имала то одељење минобацача код мене и никакве друге људе нису имали у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни, али су се изместили, када сте Ви дошли, затекли сте јединицу. Каква је то јединица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: То је само то одељење минобацача 82 мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви само и затекли?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Само сам то затекао од те јединице територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Мирољуба сретали и касније?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, долазио је пар пута да обиђе то своје одељење, те људе, мислим, да обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још каквих команданата територијалне одбране а да Ви знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Свраћао је један, господине судија, свраћао је један капетан прве класе, мислим, не знам му име, и тако из разговора сам ја схватио да је он претпостављен Мирољубу био. Вероватно из штаба територијалне одбране Вуковар, који је био командир јединице, а овај је вероватно био у штабу, колико сам ја могао онако да закључим из понашања, али тај човек је врло ретко свраћао у касарну, ја мислим да је једно пар пута, два-три пута долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био штаб, где је био њихов штаб?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули шта за седницу Владе САО Славоније, Барање?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Чуо сам. Чуо сам, то ми је рекао мајор Шљиванчанин онако у пролазу, када смо ми завршили посао већ до 18. и тако даље, да се припрема повратак јединице за Београд, да смо ми наш део посла завршили, да ће седница Владе да се одржи или је одржана, не могу тачно да се сетим, и да ми требамо да се враћамо за Београд. И то пре 24. новембра, зато што је дан бригаде 24. новембар, чини ми се да је дан бригаде гардијске био. И онда смо ми старешине који смо били ту, имали наређење да се јединице полако прикупљају, смотре, припреме за повратак технике, наоружања, муниције и све оно остало што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је још шта рекао везано за ту седницу Владе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, да ћемо ми да идемо, да смо ми наш посао завршили. У том смислу и да то сада преузимају органи власти, локалне власти, остале послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у овом саслушању пред Војним судом ове 1999. године, рекосте управо то, с тим што кажете да је могуће да је то било и тог 20.11., та седница Владе у Велепромету?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће, могуће и дан данас не знам да ли је била 20. или је била 19, али је могуће да је била и 20.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада били на Овчари?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На, значи, пољопривредном добру Овчара?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Био сам, господине судија, био сам одмах на почетку, ја мислим да је 1. новембар рањен нама један старешина био доле увече, у току ноћи и ја сам са санитетским возилом БОВ-ом ишао по њега да га извучем, да га вратим у Негославце. Само тада сам био једанпут, то је било на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никада више?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Још нисам био отишао овамо на дужност команданта другог батаљона моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више нисте били на Овчари?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су људи који су били тај дан у аутобусима? Ко су ти људи, одакле су, из Вуковара, рекли сте знате за ону митничку групу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, касније сам сазнао да су то људи из болнице вуковарске. Оног момента нисам знао да су то људи из болнице, јер су били у цивилним оделима, мислим није био нико, мислим неко да је био под завојима или у белим мантилима и тако даље, да би ме нешто навело да донесем закључак да су из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Вукашиновић Љубишу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега тада видели тамо са тим аутобусима, око тих аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, он тврди да је он довео три аутобуса из болнице, три, не пет, него три аутобуса из болнице и да је онда било ових проблема у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће је, могуће је, можда је он пре мене био, ја њега н када сам сишао доле, није било њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви били ту код аутобуса, временски?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, једно можда петнаестак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаестак минута?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да. Јер да је био он ту, ја не бих имао потребу да наређујем Предојевићу и овоме, јер он је био командант безбедности у гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мирољуб Вујовић и Станко Вујановић овде тврде да у Вуковару уопште није постојала никаква територијална одбрана, него су се мештани организовали, самоорганизовали пре Вашег доласка, пре доласка гардијске бригаде?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће је да они тврде то, ја знам да се мени представио Мирољуб Вујовић као командир територијалне јединице. Тако ми се представио. И показао своје људе, да има ту јединицу минобацача 82 мм која је била у касарни, утврђена већ од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је постојао шири облик територијалне одбране од територијалне одбране Вуковара? Да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате? Да ли знате Ви, евентуално?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не знам да ли је била шира, али знам да се тај представио као јединица територијалне одбране Вуковара. Мирољуб, Мирољуб, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је овај капетан, јел знате како се зове, капетан што је долазио у неколико наврата, био неки претпостављени, па рекосте и штаб ТО, онда у том контексту, да ли знате за какву?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вероватно да је, али ја нисам имао никакве податке, где је штаб и ко је све у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говори о територијалној одбрани, да ли зна бројност те формације?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Бројност формације?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јесте.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам само затекао, господине, у мојој зони, само је било то одељење минобацача 82мм, пет-шест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је јединица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пет-шест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, заменик Вас пита, бројно, колика је та јединица Мирољубова, то одељење, то је само одељење минобацача?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он се представио као командир чете територијалне одбране, а чета би требала да има око 120-150 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, представио се као командир чете?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Чете, да, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сазнања о бројности?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, никада нисам видео толико људи, али претпостављам да чета мора да има најмање 120 људи или стотину људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говорио је да познаје Станка, Мирољуба и тог Каменог. Да ли може да се сети, тада када их је виђао, да ли

су они били наоружани и са чиме ко од њих, којом врстом наоружања, ако јесу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, нико није ишао тамо само са оловком, господине, свакако да су били наоружани. Биле су ту пушке, биле су сачмарице, били су пиштољи, колтови и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Е сад мене занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, ова тројица?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ова тројица, конкретно, како су били наоружани?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Овај је имао формацијски пиштољ, командир територијалне чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какав?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете формацијски пиштољ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро разумео?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је формацијски пиштољ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, имамо за командире шкорпионе оне 7,65, а има и 7,62 мм, па то су били ти пиштољи које су командири носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мирољуб имао тај или који од та два пиштоља, пошто је имао формацијски?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пиштољ је пиштољ, господине судија, футрола је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Углавном су наоружани, у сваком смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли су, да пробамо, да ли су и Камени и Станко имали формацијске те пиштоље или не? Пошто и за њих каже да су неки.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је Камени имао колт, то није формацијско оружје војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А Станко, да ли сте видели да ли је био наоружан и шта је имао од наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: И он је имао и пиштољ и имао је пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Који пиштољ?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли се разликују и по чему, уколико се разликују, добровољци, територијалци, у односу на резервисте ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте, тамо је било око аутобуса територијалаца, цивила?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Цивила, да, мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештана? Е сад, разумели сте шта Вас пита заменик?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Разумео сам, разумео сам. Па није било неких великих разлика, право да Вам кажем, јер наши припадници гардијске бригаде су се разликовали од сталног састава, пошто је стални састав имао већ маскирне униформе, а ови су имали одело М-77, такозвано. А од ових територијалаца, било је измешано, неко је имао панталоне, шарене, неко М-77, неко блузу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне старе, чојане?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, било је и таквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Било је и таквих, било је и таквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А резервни састав?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Наш резервни састав је имао М-77, гардијска униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Рече сведок данас како му се обратио Камени и има нешто и у истрази пред Војним судом, да ли је он нешто Каменом одговорио тада?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, тачно, одговорио сам, да они то што покушавају да раде, а то је мислио сам на извлачење и тучу цивила тих у аутобусу, да то неће моћи у овој касарни да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је он урадио?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ништа, окренуо се, љут је био, тада је он рекао: зато ћете Ви и ове да пустите и тако даље. Онда се окренуо и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љут?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да ли је унапред обавештен да ће доћи ти аутобуси у касарну?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока смо схватили да никаквих сазнања није имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је знао одакле су дошли?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, касније је сазнао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је вршена нека селекција тих заробљених из аутобуса у касарну?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, ја нисам видео то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте имали још неки дијалог сем са Каменим, са тим који су насртали на аутобус? Са неким још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким другим?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не. имао сам један дијалог, дошао је човек са бициклом некаквим и показује ми кесу коју тера на бициклу, да извинете, и виче: каже, оде катница, оде катница, ја нисам могао да га разумем о чему се ради, а онда је он мени објаснио да је отишао тамо и видео, код куће је нашао и затекао неколико стварчица које је ставио у кесу ту, а читава катница, значи, спратна кућа му је изгорека, значи само са таквим једним, не знам о коме се ради.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је говорио да је добио информације од мајора Шљиванчанина о седници Владе о томе да они преузимају, да ли му је нешто Шљиванчанин говорио о одлукама Владе које се тичу заробљеника?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа није спомињао, да ли заробљеници прелазе у њихову надлежност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сугерисати.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, јасно ми је питање, не, није ми ништа речено у вези тога.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да су ратни заробљеници по војним прописима у надлежности војне полиције и органа безбедности. Да ли је он даље препустио Предојевићу и уопште се више интересовао шта се ту догађа, управо због тога, што му је било потпуно јасно да је то посао војне полиције, да је реч о ратним заробљеницима и да ту постоји процедура?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, познато ми је, пошто су ту били већ војници од командира Предојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био и Божић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: И Божић и Предојевић су били ту.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Шљиванчанин био тог дана, да ли сте га Ви видели ту у касарни или?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, тада га ја нисам видео ту.

НАТАША КАНДИЋ: Где њега видите, када Вам каже?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, то је било, право да Вам кажем, у неком времену, у том периоду, да ли је то од 18, 19. или 20. у пролазу када смо завршили већ операцију, речено је да ми, гардијска бригада је завршила посао и да треба да се припремамо да се враћамо за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем. Објаснили сте то. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, када је сведок чуо шта се догодило на Овчари?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Много касније када су почели наши медији да пишу овде по Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Касније, била је једна емисија коју сам ја гледао, касније на нашој телевизији, када је преживели један говорио и тада су показивали аутобусе како су одлазили на Овчару, ето то сам видео на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то ти аутобуси?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте Ви видели на телевизији?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, нису то ти аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говорите о емисији и видели сте аутобусе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Један аутобус су приказали, али нисам видео да је то тај аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас то питам, да ли је то што сте видели на телевизији?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је једно годину-две дана касније да су то приказивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок ишао на прославе у Вуковар?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се у тим приликама говорило о Овчари?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не. Био сам на прослави године прве, тако се звало, био сам одређен испред гардијске бригаде, била је екипа једна, мислим, која је ишла на прославу прве године ослобођења Вуковара, тако је то речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више нисте ишли?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли видео тада Мирољуба Вујовића, Каменог?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесам, не Мирољуба, Станка сам видео.

НАТАША КАНДИЋ: И није било приче уопште о Овчари?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко је одређивао да заробљеници, ко је одредио, заправо тада, да заробљеници иду у Митровицу, односно у неко друго место?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам ја то, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он то.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја то не знам, ја сам се бавио другим пословима, господине, команда је вероватно горе знала, команда оперативне групе ЈУГ.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Нисам мислио поименично или појединачно, извињавам се, нисам ја био довољно прецизан, ко у војсци то одређује по Вашем знању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па колега Баровићу, то је опет једно од оних питања?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Само знам шта је посао војне полиције до обезбеђења и предаје, а коме су предавали по чијем наређењу, ја то не знам.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Значи, само да разјасним: посао војне полиције је да обезбеди и преда, али да ли знате, ко одређује у ком правцу се усмеравају заробљеници, односно где се шаљу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, могу само да претпоставим, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Питајте председниче, молим Вас, сведока, да ли је видео када су аутобуси отишли из касарне, да ли је видео тај тренутак када су отишли?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, ту док сам ја био, аутобуси су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви то видели, да одлазе аутобуси?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, не, нисам ја то видео.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Колико је било аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Пет.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Пет? Само му предочите да је Вукашиновић рекао да је било три аутобуса? Само, молим Вас, да му предочите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, управо то. Па рекао сам Вам и малопре, Вукашиновић тврди да је он довео три аутобуса, Вукашиновић тврди, довео је три аутобуса, па се онда вратио у болницу по друга три и када је дошао са ова нова три у касарну, оних првих није било и продужио је са та три?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће је, могуће је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па није могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви говорите о пет, добро, Ви нисте видели када су отишли у реду. Даље молим? Бранилац Калањ.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Сведок је говорио о свом првом контакту са Каменим, на једном састанку. Да ли може да наведе лица која су била присутна поред Каменог на том састанку, од официра до других лица која су учествовала на том састанку?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, могу да будем, тај састанак је одржан у касарни Вуковар, у мојој канцеларији где сам ја био, дабоме, где сам ја раније био, мислим где сам ја раније био до тог расформирања тог момента, те вечери када је донета одлука, мислим да је 13. или 12.11, да се јуришни одред један и два, а јуришни одред један то је био, значи, први моторизовани батаљон са осталим неким јединицама, други јуришни одред то је био други моторизовани батаљон, е, то вече присутни су били команданти, значи, батаљона, једног, другога, командири формацијских јединица гардијске бригаде и Станко Вујановић, Мирољуб, као командири, значи, територијалних јединица.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, није одговорио на моје питање, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је био, ту је био и Камени, кажете?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али бранилац Вас пита, именом и презименом, именом и презименом, ко су присутни људи? Ви сте рекли по њиховим формацијским задужењима?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Командант првог батаљона Боривоје Тешић, командант другог батаљона Адем Бајић, исто мајор, онда је био ту представник, био је и Шљиво и Вукашиновић, командант Мркшић Миле, значи, и били су ови остали, значи, Станко и Камени. То су главне старешине које су биле.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У ком својству је био Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мислим да је био у својству јединице територијалне одбране, или добровољаца, немам појма.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Широко је појам територијална одбрана, да ли је био командант чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране или добровољаца?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Била је нека формација лева суподерица, то су били добровољци.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта је то била, чета, вод, батаљон?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам, не знам формацију, да ли је то била чета, вод или батаљон, батаљон није, свакако био.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је сведоку познато ко је био први претпостављени старешина Ланчужанин Милану, званом Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је Станко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А ко је био претпостављени старешина Станку Вујановићу, мислим на официра ЈНА?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Официра ЈНА?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Мислим оне активне војске.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Он је био у зони одговорности мајора Тешића.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Причамо о правом претпостављеном старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, пустите сведока да одговори.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је он био у надлежности, док је био то значи онај јуришни одред и тако даље или посебно у надлежности, односно он је био у зони одговорности првог моторизованог батаљона, односно првог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: На Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте, да ли је у Вашем јуришном одреду било каквих јединица територијалне одбране или добровољачких јединица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Била је једна, господине судија, то су били добровољци из Ловћенца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ловћенца, Ловћенца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Војводини?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловћенац, Ловћенац?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Њих је било једно петнаестак, њихов је старешина био Боро Дракуловић из Ловћенца или Дракулић, Дракуловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесу они били инкорпорирани у јединице Ваше?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Они су били у мојој јединици, мислим у јуришном одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, да ли су били инкорпорирани у ове ниже Ваше јединице, у чете или су били нека посебна јединица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Посебна јединица, под мојом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, посебна јединица? Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, нисам добио одговор, ко је био први претпостављени старешина Станку Вујановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако зна.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли зна?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не знате? Да ли сведок може да опише како је изгледао Ланчужанин, Камени, када се са њим, са сведоком када се сусрео поред аутобуса, да га опише?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Како мислите, шта је носио или?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Опис?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја само знам да је Ланчужанин плав човек, овако, мислим, чини ми се да је плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, ту је моје висине, отприлике.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је носио браду тада када је био са Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, бркове?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Код аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не. Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Није носио браду?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта је имао на глави, ако се можете сетити?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мислим да је имао шешир на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешир?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако сведок може да појасни, пошто се изјашњавао да Каменог препознаје као лице са храпавим гласом, да ли је то онај уобичајени храпави глас код људи који заиста имају храпав глас или се ради о неком болесном гласу, да је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја се противим овом питању.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не, ако може да појасни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Дубок, храпав глас, е сада да ли је то некакво обољење или је он тако говорио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је једноставно Ваш утисак о томе како он говори, а сад због чега, добро.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је тог дана који сада он описује, улаз у касарну био слободан, значи, могао је свако да уђе, или је постојао некакав ред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу рампа, контрола?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље, стражарско место, пријавница?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Имали смо пријавницу, полиција је држала пријавницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, бранилац Вас пита, да ли се могло улазити како се хтело?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Питам, да ли је могао да уђе како ко хоће, или се морало да се пријави пријавници и тако даље, да би могло да се уђе у касарну?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је тога дана ушао како ко је хтео.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је то била Ваша наредба или је то била?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А да ли Вас је неко обавестио да се улази слободно?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро, хвала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, на Ваше питање како зна да је било то 20., он је одговорио нешто у смислу – зато што је било проблема 20. са аутобусима. Моје питање је, да ли је и претходних дана у касарну долазило ненајављено аутобуса као и 20.?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли може да се изјасни, ко су ти људи у тим аутобусима претходних дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходних дана?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, то су били људи који су предали оружје, значи, били су на противничкој страни, да не кажем, како смо их звали тада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тада био дозвољен улаз сваком у касарну?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не. Ја морам само да кажем, ја од 14. нисам имао наредбодавну команду, значи за касарну, тада је већ командант другог моторизованог батаљона је преузео команду над својим батаљоном,

она је касарна, значи, у његовој зони одговорности била. Није ми познато да ли је мајор Адем Бајић то дозвољавао или није то дозвољавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да питате сведока, да ли је он имао прилике у међувремену од 1999. године, односно од саслушања код Војног суда до дана данашњег, гледати ратни дневник или читати ратни дневник бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске бригаде или?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Гардијске бригаде?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вашег батаљона?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш батаљон имао?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вођено је, вођено је, нормално да је вођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вођен је тај дневник?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овај сведок, с обзиром на функцију, присуствовао састанцима команде бригаде, односно како се то већ зове, штаба бригаде?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, док сам био командант јуришног одреда, ишао сам на реферисање у Негославце, да реферишем команданту оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су била та реферисања?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, реферисања, то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан или?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, не, по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По позиву?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: По позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често је то било?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: На једно три-четири дана, неки пут дан за даном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у месту састанака тих или реферисања, постоји ратна сала, односно да ли постоји ратна карта?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да. Постоји сала за састанке, то је оперативна сала, тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативна сала?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на тој карти су постојали уцртани положаји, односно борбени распоред појединих јединица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Тачно, јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на тој карти је постојао и борбени распоред, односно место где се налазе ове јединице територијалне одбране о којој причате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Карту води оперативац, значи, први оперативац у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Тада је био мајор, само мало, сетићу се ја, онда ја не знам, ја знам само да сам пратио да ли су положаји моји добро уцртани мог јуришног одреда и они су били верно приказани на карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је на тој карти у делу који се односи на Ваш јуришни одред, било уцртавано, означавано, по положајима и тако даље, где је ова добровољачка јединица из Ловћенца?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, није, то је петнаест људи било, то је било у јуришном одреду. Мој јуришни одред је био, али значи, ситније је било написано, вероватно да је написано, значи, да је то територијална јединица Ловћенац. А то је водио, сада сам се сетио, мајор Трифуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифуновић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па с обзиром на његову изјаву да је ова јединица претпостављено имала сто или стопедесет људи, да ли је и она била тако ситна или је била уцртана на карти?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Која јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Аха, не знам ја за то зашто она није уцртана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уцртавана она, то Вас пита бранилац? То Вас бранилац пита?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја нисам видео на карти, нисам видео карту, јер карта је велика била, ја сам гледао да ли су моји елементи уцртани на карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, за други јуришни одред?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје последње питање, да ли је уопште на тим реферисањима, односно издавањима задатака, уопште неко помињао неке активности те јединице којом Ви кажете да командује, сада не знам више ни ја ко, да ли Станко или Мирољуб?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Мислим да је то помињао Боривоје Тешић. Он је био командант првог јуришног одреда. И они су били у тој зони лево, односно западно од улице Аугуста Цесарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тим састанцима, тим састанцима о којима говорите сада на питање браниоца, присуствовао Вујовић?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Вујановић или Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нисам, ја нисам видео да су били.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку познато, шта је било са заробљеницима који су се налазили у тих пет аутобуса?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам већ одговорио на ово питање, да ми је то тек касније било познато, када сам видео ову емисију на телевизији нашој, када је говорио један преживели.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли има било каквих сазнања о томе, ко је то учинио?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Стандардан приговор као и претходни. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је сведок можда био на реферисању или на неком састанку код Мркшића 20. новембра или 21. новембра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: До када је јединица из Ловћенца била под његовом командом?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: За сво време, док сам ја био командант јуришног одреда, то је до 13. новембра.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел има сазнања, после тога, шта се са том јединицом догађало?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Они су остали ту и даље су са другим батаљоном наставили дејства.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Били под командом другог батаљона?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, командом команданта другог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима након завршетка ратних операција у Вуковару?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не бих дао тачно, да ли су се вратили, када су се вратили, јер смо ми бригаду вратили 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они тада још остали у Вуковару или?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам да ли су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел зна ко је наоружао ту јединицу из Ловћенца? Ко им је поделио оружје када су дошли на ратиште?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам. Они су били већ наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Петрушићу, да ли сте Ви желели?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Можда ја нисам најбоље чуо сведока, наиме, тај састанак 12. или 13.11. који је одржан у команди, и у једном тренутку, чини ми се да је сведок рекао да су били присутни и Камени, Вујановић и Вујовић. У одговору на питање, да ли Ваше или колеге Дозета, рекао је само да су

били присутни Вујановић и Камени. Моје питање је само појашњења ради, да ли је био на том састанку 12. или 13.11. био присутан и Вујовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви заиста јесте у једном тренутку рекли?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Вујовић, мислите на командира чете?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Јесте, Мирољуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуба, Мирољуба? Ви кажете Мирољуб, па сад мешате презиме Вујовић, Вујановић? Али кажете Мирољуб. Питање је, је ли Мирољуб био присутан том састанку 12., 13.11. то када се расформира одред и када се враћају у стање батаљона, је ли био Мирољуб присутан или не?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, ја мислим да јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите јесте? Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја бих на те околности само суочење да се обави између сведока и окривљеног, имајући у виду да је и у одбрани коју је изнео Вујовић, он каже да је у том времену био на ВМА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Вујовић тврди да је у времену од 04. до 14.11. био на ВМА, био је рањен, значи, 3-ег, 4. новембра био је рањен, био је на ВМА и у Вуковар се вратио 14. новембра?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 14.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 14. су почеле операције, мислим завршне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, он тврди да је ових десет дана био у Београду, на ВМА, на лечењу? Ако се овај састанак одиграва 12. или 13. новембра, а он у Београду, онда Вас ја питам, је ли он био на том састанку или није?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да је био, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је био? Добро. Колега Калањ, желите нешто?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, само предлог суочење између Ланчужанина и сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, прво да чујемо питања. Оптужени имају питања сведоку. Прво, Мирољуб Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, пошто први пут човека видим, стварно, могуће је да сам га ја, али не верујем да сам га видео, али само бих предложио нешто. Да ли после мога овога, мојих питања, да ли може сведок да покаже, да ли познаје некога, јер ја сам мислио да исто погледа да ли познаје мене сад, пошто је речено ко сам, онда је цабе, али ето, нека покаже ко је Камени, ко је Станко? После овога мога, то је предлог мој. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате питања?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, имам. Да ли се сведок сећа, када је први пут гардијска бригада по доласку у Вуковар, кренула у ослобађање Вуковара? Да ли се сећа датума?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 2.10.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа, да је било великих губитака на том правцу?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сутрадан, по томе, 3.10, сведок преузео дужност команданта?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 23 и нешто, скоро 24,00 сата.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тог 18.11. у поподневним часовима, сведок је рекао да је ослобођен Вуковар. Да ли је тог 18.11. било некога пред болницом? Значи од војске?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам ја то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је мене видео у касарни, па пошто ја нисам био у касарни, можда сам био свега једном за време ратних операција, када ме је тачно видео, значи, то у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не могу да се сетим датума.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не можете се сетити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран, сведок не говори да Вас је видео у касарни овај дан?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, први пут када је дошао у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то, први пут када је дошао, да, добро, то је 03.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Рекао је са се лично са мном упознао? Да ли сам ја тада носио чинове на еполети или на раменима, овај, на цепу или на раменима, да ли се сведок сећа? Уствари, да ли сам имао чинове, пардон?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сећате који сам чин имао?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Поручник.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да сам носио пиштољ, па пошто ја никада нисам пиштољ носио, а нисам се одвајао од аутоматске пушке, где ме то запамтио, где ме видео у кругу касарне, пардон, извињавам се, погрешно сам поставио. То у касарни, мислим, где је било, у којем делу касарне ме видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим, господине Вујовићу, где сада то у кругу касарне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: У кругу касарне, тачније тамо где Вам је било одељење минобацача 82 мм.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где је било?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Његово одељење.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где је било одељење минобацача?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Било је између зграда доле у парку једном.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна где је била стационирана, односно који је правац био чете капетана Радића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нисам чуо питање, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је правац дејства операција био чете капетана Радића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетана Радића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам, ја само знам да је он, његов батаљон, односно јуришни одред у коме је он био, био западно од улице Аугуста Цесарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте не знате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок икада видео постројену било коју јединицу тзв. територијалне одбране Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није видео, да он није видео људе у саставу, не зна бројни састав.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Само шесторицу, ових пет-шест људи који су били у одељењу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ћу још једно питање. Да ли сведок се сећа да је дошла после, значи, после ослобођења Вуковара, да је дошла нека делегација или експертска група, како да је назовем, на челу са Зораном Станковићем, директором ВМА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа да је после ослобођења дошла нека експертска група, како да је назовем, на челу са доктором Станковићем овим са ВМА?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сећате ли се?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да, да. Сећам се да су дошли и да су се вратили за Негославце, јер нису имали услове за смештај.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Који је то датум, отприлике, био, да ли се сведок сећа?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не знам тачан датум, али мислим да је средином десетог месеца било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средином десетог месеца?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, питам, после ослобођења, да ли се сећа?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Немате питања више, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само да погледам, мислим да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислим да немам, али само да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ја бих Вас нешто питао, односно тражио бих од Вас да коментаришете ове тврдње сведока, везано за ово минобацачко одељење?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја нисам као прво спавао у касарни уопште, то могу људи сви потврдити са Петрове горе где сам ја био смештен, као мој отац, моја мајка, моја жена који су у публици ту и моја сестра, сви су баш у публици, па можете њих директно питати где сам ја спавао. Надаље, уопште не знам да је тамо минобацачко одељење било, било какво, територијална одбрана значи, друге ћете сведоке питати, тврдиће, јер ја стварно не знам где се то минобацачко одељење налазило. И човека први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Даље питања? Станко Вујановић. Колега Заклан, је ли тако? Оптужени Војиновић сагласан са овим. Господине Војиновићу? Је ли тако?

Оптужени сагласан да га у даљем току претреса због одласка браниоца, адвоката Вујина, брани адвокат Заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сада је пропало препознавање, пошто смо сви већ изашли скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, после петнаест година, у ситуацији да Вас види два пута, два пута.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је говорио о зони одговорности Адема Бајића. Ко је на крају био командант касарне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је на крају био командант касарне?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Он је само говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бајић, рекао је Бајић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, није рекао.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, Бајић је био до 23-ег, 24-ог, док се ми нисмо вратили, а касније је преузела 80. моторизована, 80. пешадијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Касније је преузела.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Мирка Држајића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирка Држајића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он имао органа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Борисављевић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Задужен као орган безбедности за други моторизовани батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Ацу Васиљевића?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Кога? Касније сам чуо, нисам га знао ја тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније сте?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли можете мало гласније, не чујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Касније сам имао прилике да видим Ацу Васиљевића на телевизији, не овако, лично.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Какви су били аутобуси у касарни? Цивилни, војни, шарени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Цивилни, цивилни аутобуси.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А таблице?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја мислим да су имали цивилне таблице, овај, цивилне таблице, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које цивилне?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Немам појма.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко би могао да нареди да аутобуси из касарне оду на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете одговори на ово питање, нећете одговорити на ово питање. Сувише је широко, хипотетичко, господине Вујановићу и није за овог сведока.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Томић Славка?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато да је у касарни боравила нека екипа за прихват заробљених лица у болници?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је у касарни имао све своје командно место, истурено или формацијски?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам имао формацијско, командно место, јер сам био командант јуришног одреда у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било, рекли сте да је било ово истурено командно место, да ли је још неко имао командно место у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли нико није имао или не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А шта то значи не, не разумем?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нико није имао ван.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е па тако.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Добро, добро, извињавам се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је претходног дана било у касарни заробљених лица?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја сам већ рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам рекао у аутобусима, у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И где су били смештени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нису они били смештени, они су стајали у аутобусима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А да ли је било заробљених лица која су била смештена по затворима, рецимо?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не, у касарни, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквог затвора у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ја не знам, ја знам да у касарни није било затвора.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте одлазили некада на Велепромет?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су у касарни за време боравка аутобуса, налазили се Весна Босанац, Маријан Видић Били и др Њавро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: 20-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тада када су аутобуси?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били тамо?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не, не. Не знам, ја не познајем њих.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте 19. видели Шљиванчанина у касарни?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је добијао нека наређења од господина Панића за аутобусе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добили, добијали каква наређења?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Нисам добио никакво наређење.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ни претходног дана?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ни претходног дана.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су му позната имена Кијановић Богољуб, Стошић, Корица Бранко, Вујић Богдан?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ајде да кренемо од овог последњег, Богдана Вујића знам, јер је био наставник у једној школи где сам ја био некада са својом јединицом стациониран.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте га виђали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га их тих дана знате?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да. Ја мислим да сам га један дан видео ту да тражи да једе нешто, гладан је био, не знам да ли је баш крајем, крајем ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли има сазнања о митничкој групи? О предаји митничке групе?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даља питања молим? Господин Ланчужанин. Укључите микрофон, господине Ланчужанин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Добар дан.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сам ја тај Камени?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Могуће је.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А шта сам на себи имао обучено тада?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Па, део униформе, део цивилног одела.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И шешир на глави?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То сте сигурни у то?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Сигуран сам.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И колт за појасом?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Молим?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И колт за појасом сам имао?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Да. И пушка.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја немам судија више питања, имам коментар на ово све мислим да је срамота за једног генерала да овакве измишљотине прича, ово везе нема са истином, тај састанак никада постојао није, то Вам може сигурно потврдити и генерал Мркшић и генерал Тешић и Веселин Шљиванчанин, а и сви који су присуствовали на том састанку, тај састанак никада у касарни постојао није. Састанке смо искључиво имали код Тешића у његовом штабу. Евентуално, једном или два пута сам ишао код Мркшића у Негославце. А овог човека први пут сада у животу видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Ваше право је да изјављујете све што хоћете.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Шешир на глави никада нисам носио, колт никада у животу нисам носио, имао сам маскирну униформу, да ли сам чин имао, реците ми?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам? Носио сам чин капетана. Изнад чина капетана имао сам гардијску значку, испод сам имао грб Немањића, двоглавог орла са круном. И то сви знају у гардијској бригади, и све један официр, и све једног знам, сем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, господине Ланчужанин. Беспредметно је суочавати у ситуацији када сведок и не говори да га је препознао, него само по гласу и тако даље, два пута, али чули смо коментар и чули смо и одговоре сведока. Добро, да ли има још питања?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, сада је чуо глас. Причао је о храпавом гласу, ја сад питам само, да кажете је ли ово храпав глас?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Није то тај глас? Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја се противим оваквом питању, то је било пре тринаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите то нама да ми о томе размишљамо, да ли је прошло тринаест, четрнаест година и тако даље, али је питање сасвим на месту. Да ли још неко од оптужених има питања за сведока? Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли у суд данас, господине Лукићу? Да ли имате каквих трошкова што сте дошли у суд?

СВЕДОК БРАНИСЛАВ ЛУКИЋ: Немам, немам.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо што сте дошли. Можете ићи кући. Сведок Вујић Богдан. Добар дан, господине Вујићу.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Добар дан, поштовани суде и господине председниче, ја сам ВУЈИЋ БОГДАН, пуковник у пензији од почетка 1991. године, ту сам по Вашем позиву и спреман сам на заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Име Вашег оца?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко? Где живите? Пријављена адреса? Ви где живите, дакле, пријављена адреса?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: На Новом Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душана Вукасовића бр.74?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Број 74.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Стан бр.19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стан бр.19? Где сте рођени и када?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Рођен сам у Западној Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место Трнаковац?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Место Трнаковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Нова Градишка?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте, Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? 19?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: 1933. године, 27. јуна.

Сведок ВУЈИЋ БОГДАН, са подацима као са записника од 28.02.2000. године, код истражног судије Војног суда у Београду,

упозорен, опоменут, као и на заклетву за сведока дату у поступку истраге у овом предмету, а дана 06.11.2003. године, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Такође, не морате одговорити на питања чијим би одговором би повредили обавезу чувања војне тајне, уколико, дакле, има таквих питања, Ви ћете нам на то скренути пажњу, уколико нисте ослобођени од чувања војне тајне?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја бих Вас, господине председниче, молио за краће уводно излагање о битним чињеницама које сматрам да су од интереса за овај суд и за моје сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо то. Али, дакле, разумели сте ова упозорења, господине Вујићу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсећам Вас само да сте у поступку истраге прошле године, 06. новембра положили и заклетву за сведока у овом правцу. Све чега се сећате, све што Вам је познато, не смете прећутати, морате нам рећи. Изволите.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да читате, не смете читати.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не да читам, само имам пред собом подсетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете као тезе, браниоче, молим Вас.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја могу да имам подсетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци? Можете да користите, не смете да читате, можете да имате тезе, да користите прибелешке.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То су тезе које желим да користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Имам тезе које желим да користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тезе да, али да читате, не можете. Изволите.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче, ја сам од државних органа ослобођен чувања војне и државне тајне, делимично и то у предмету Хашког тужилаштва. Ја сам саслушаван од истражитеља Хашког тужилаштва, по датом исказу пред поступајућим судијом Војног суда, господином пуковником Ђорђем Трифуновићем и та моја изјава је комплетно дата Хашком тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Делови те, у својству сведока, саслушан сам од Хашких истражитеља Зуро Владимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није нам то важно, господине Вујићу. Није нам то важно, верујем да је то било, али није нам битно у овом поступку.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Такође су делови моје изјаве коришћени у поступку пред Хашким судом и у свом сведочењу пред Хашким судом, мене

је помињала и др Весна Босанац. Ја сам вероватно дужан да кажем пред Вама и овим судом, да сам ја имао заштитно име у обављању своје функције, нормално дужности и да сам ја пуковник Бранко у изјави која се налази код Хашког суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Кажите, браниоче?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја се извињавам, да ли може суд да изврши увид у ове папире које господин има, јер ако су му то тезе, видеће суд да ли су тезе, а ако је то да се чита, да се чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок за сада није читао, то он није читао. Наставите господине Вујићу.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам у својству припадника органа безбедности, службено ангажован од стране управе безбедности на извршавању одређених задатака у склопу истраживања битних података и чињеница од ратних заробљеника. По службеном позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен 1991. године?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: 1991. године, по службеном позиву пуковника Радојевић Радована, начелника једне од организационих јединица управе безбедности, позван сам и пристао да будем члан једне оперативне групе, једног тима који је био састава још пуковник у пензији Томић, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је умро у међувремену?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Умро је, затим Кијановић Божидар, пуковник, такође из организационе јединице пуковника Радојевића, као и капетан прве класе мајор Слободан Стошић, такође из организационе јединице пуковника Радојевића и заставник у пензији Мирковић Стеван, орган безбедности у гарнизону Осијек, који је напустио гарнизон Осијек, породицу и свој стан у време када су хрватске паравојне снаге заузеле гарнизон Осијек. Он је, такође, био искусни орган безбедности са те територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Схватио сам, радили сте око месец дана у Бегејцима, је ли тако?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам дужан још да кажем, господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама, нама свима.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Највероватније су ме ангажовали, јер сам ја родом из Западне Славоније, што познам менталитет и људе тога краја, које је национално мешовито и у том смислу, ја сматрам да је то био један од критерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вујићу, прво, причајте нама, не обраћајте пажњу на то што чујете, а колега Јеврићу, већ два пута сведок се окреће и прекида своје излагање, зато што Ви нешто коментаришете, па бих Вас замолио.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија, нисам ни једну реч рекао, судија немојте да ми говорите да сам рекао, када нисам рекао. Имам чак колеге које су около, то је његов проблем што сам ја интервенисао, па се он сада обраћа мени, то га Ви наравно упозорите да треба Вама да се обрати. Према томе, немојте, молим Вас судија убацивати нешто што нисам рекао. Немојте, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, прво ја Вас молим за сада, да када ја говорим да ме пустите да завршим до краја. Дакле, ја сам Вас замолио да Вас сведок не би погрешно схватио да њему добацујете, да не разговарате са колегама браниоцима, јер Ви сте се окренули и разговарали сте са Вашим колегом, а сведок је схватио да њему нешто добацујете, па Вас за сада молим и упозоравам Вас.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија нисам, ја морам још једном само да Вам кажем, да нисам разговарао, у том моменту нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Наш рад као оперативне групе започео је, најпре, у Бегејцима где је био први сабирни центар или логор на једном салашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте били тамо?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Тамо смо били од 21. октобра до 19. новембра 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, у војном спису рекосте, у овом сабирном центру, радио сам од 18.10. до 18.11?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: До 19.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, данас кажете од 21. октобра па пошто сте и један и други пут врло прецизни у датумима, због тога Вам скрећем пажњу на ово.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче, ја ћу рећи што се тиче датума. Значи, 20-ог сам обукао униформу М-70 у команди стана ССНО, ја сам био пуковник у пензији, нисам имао униформу. 20-ог смо дошли у гарнизон Зрењанин и смештени у касарни и сматрам да је то довољно као чињеница да се види да од Зрењанина до Бегејаца треба се возити једно двадесет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Значи, имали смо на располагању службена кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујићу, није то толико ни битно за овај предмет овде. Када сте дошли у рејон Вуковара?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У зону борбених дејстава, како су говорили или у зону догађања која су од интереса за расветљавање пред овим судом, претходно треба да кажем, да смо дан, значи недеља, 17. новембар 1991. године, била је недеља, 18. новембар био је понедељак, можда у мојој изјави ту има погрешан датум да је то била недеља, ми смо у недељу навече значи дошли по одобрењу надлежних старешина у обилазак породице и провели у понедељак пре подне још код куће, зато што смо имали још неке обавезе, као у смислу што је пуковник Јановић требао да изврши технички преглед кола, да правда гориво, да требује ново гориво и повратком у Житиште, ујутру 19. новембра, потпуковник Живановић, координатор рада и задатака из управе безбедности, дошао је са телефонског разговора и пренео нам саопштење да се требамо прелоцирати у гарнизон Сремска Митровица, тога дана до 14 часова и то у Казнено-поправни дом, где ће бити формиран нови логор или сабирни центар за ратне заробљенике ослобођеног Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро, када долазите у Вуковар?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У Вуковар, прво смо преко Шида, где је пуковник Томић свраћао на командно место код пуковника Петковић Љубише, такође органа безбедности и координатора задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он у међувремену умро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Он је погинуо у хеликоптерској несрећи на Шари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Саопштио је да је захтев да дођемо у Негославце и да се јавимо на командно место пуковнику Мркшић Милету, команданту оперативне групе ЈУГ који ће нам издати задатке. Од Шида до Негославаца, имали смо пратњу оклопног борбеног возила БОВ и војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, исти тај дан долазите и у Негославце?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Значи око 20 часова долазимо у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Испред командног места, које је било с леве стране пута у правцу Вуковара, у једној вили од два или три нивоа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким се срећете тамо, ко Вас прима?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: После краћег времена, прима нас пуковник Мркшић и упознаје са оперативно-тактичком и безбедносном ситуацијом, кратко, рекавши да је сваки отпор у Вуковару сломљен, да има доста ратних заробљеника, да су сви измешани са женама, децом, старцима, да се налазе смештени у простору Велепромета и део у хангару на Овчари. Рекао је да ће конкретне задатке да нам каже мајор Шљиванчанин. После краћег задржавања и упознавања са ситуацијом где је Мркшић још рекао да је бригада од почетка увођења у борбу имала доста губитака, да има око 600 избачених из строја, да је погинуло или рањено доста старешина, што је редак пример у таквој војној операцији и још неке појединости које мислим да нису релевантне сада да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Шљиванчанином?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Шљиванчанин је упознао најкраће да је предаја Вуковара већ почела или пад појединих делова 17. у недељу, 17. новембра у недељу, да се највише ратних заробљеника предало 18-ог, у понедељак, и да се последња предала, предала одбрана Митнице, то је део Вуковара. Рекао је на питање неког од нас, мислим да је Славко Томић, колико отприлике има ратних заробљеника, рекао је да се не зна тачан број, да има око две хиљаде заједно измешаних са женама, болесним старцима, децом, да је највећи део се налази смештен у Велепромету, да је ситуација под контролом, да ће наш задатак бити да координирамо одвајање, значи мушкараца 16 до 65 година од жена и деце, да ће аутобуси да стигну око 22 или 23 часа и да је ситуација, да не треба посебно да се бринемо, да је ситуација под контролом, да су старешине и јединица војне полиције која обезбеђује, да зна своје задатке и да се само чекају аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добијате неки конкретан задатак?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ништа, осим што нас је упознао још да болница неће бити то вече пражњена, већ да ће бити пражњена по посебном плану и да ће он да руководи тим задатком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: И то сутрадан, ујутру, 20. новембра 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви и Ваша група добијате какав конкретан задатак? Шта конкретно да радите?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Наша група добија задатак да се јави, прво је разговарано о руковођењу или извршавању задатака, значи Славко Томић је предложио да ја будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руководилац те групе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Руководилац те групе и тог задатка у Велепромету. Ја сам на то пристао и преузео такву командну одговорност. Рекао је да се јавимо капетану прве класе Борисављевић Срећку који је, иначе, био орган безбедности и командне јединице војне полиције са више старешина, млађих официра, на челу са потпоручником Цекићем, командиром одељења, криминалистички техничар. У Велепромет смо дошли око 22 часа. Можда мало пре или после, сачекао нас је на пријавници или на улазу на капији капетан Срећко Борисављевић, предао рапорт и рекао отприлике да се налази са јединицом на обезбеђењу ратних заробљеника и цивила. После краћег ту задржавања, ја сам му рекао да нађе просторију где ћемо одржати састанак старешина, чути кратак извештај и издати задатке за извршење, издати наређење за извршење овог задатка. Он је рекао, такође, да постоји већ тако једна просторија у саставу управне зграде, сала нека која је предвиђена или за радне састанке или тако у том смислу, у којој су били столови, квадратно постављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: И у тој просторији смо одржали такав састанак. Ја за време састанка и издавања задатака, запазио сам да се на вратима те просторије, провирују неке главе, брадате, помало неуредне и ставио сам примедбу: ко су ови људи? До тада још нисам знао да постоји ту јединица коју су звали четници и нисам предвиђао, нити чуо неке елементе процене, да би могли имати неке неугодности са те стране. Вероватно је то за мене било донекле изненађење, али с обзиром да читајућу штампу и све оно остало, видели смо да постоје јединице у оквиру територијалне одбране, а сви скупа у оквиру оружаних снага или ЈНА и да заједнички извршавају задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је речено, ко су они и шта раде ту?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Они су ту са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То нам каже, ја мислим да је и Срећко рекао, али мислим да је један заставник Милошевић, криминалистички техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: После тога, приликом обиласка тих просторија и остваривање увида у стање, значи, пошли смо неким редом који су они

водили и дошли до једне просторије испред које су стајала два четника са пушкомитраљезима и два припадника војне полиције, такође са пушкомитраљезима и они су се међусобно кошкали око тих врата, јер се чуо жагор и галама. Ја сам показао интересовање за ту просторију и желео да остварим увид, али они су спречавали и тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је спречавао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ти четници, ти четници. Тог момента су се појавила два припадника територијалне одбране, од којих се један представио као Цревар Марко, као начелник ратног СУП-а Вуковар и други војвода Топола. Тај је био висок, снажан, имао је каму овде крваву, имао је бомбе извешане и одмах су ставили примедбу: ти пуковниче, нећеш успети да одведеш ове људе, то су све ратни злочинци, усташе, ми њих знамо, они су клали и убијали овде Србе и ми ћемо по сваку цену спречити да их одведете. Ја сам гласно наглашавао да су то ратни заробљеници, да немају право да се тако изјашњавају и да ћу ја да предузнем све мере да их одведем. После тога, продужио сам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам дозволили да уђете у ту просторију? Да ли су Вам дозволили да уђете, да видите?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам ипак уз помоћ потпоручника Цекића, остварио увид у ту просторију, значи, прво су отворили жалужину једну и видео сам унутра нагомилану групу људи, тесно сабијену, доста физички измалтретираних, глава обливених крвљу или оштећеног уха, носа и тако даље. Након тога сам обилазио друге просторије. У једном хангару или хали већој, у полумраку или мраку где су на клупама гореле приручно израђене свеће, затекао сам једну тако чудну ситуацију, сви ти припадници, ти ратни заробљеници су се молили, изговарали гласно и непрекидно Аве Марија, тако да сам ја извесно време то поштовао и задржао се неколико минута, а затим сам гласно наредио и питао: ко је овде најстарији међу њима и тражио да ми се преда рапорт. Појавио се један снажан, високи, млађи човек негде до 25 година, рапортирао је, рекао је да је он старешина те групе, да ту има око 100 – 101 припадник хрватске војске и да рапортира, рекао је да рапортира заповједник Марић проповедник. У мојој једној изјави тамо стоји, коју је пуковник Ђорђе Трифуновић записао као поп и због тога сам ја имао мало неугодности, да објасним зашто сам се тако изразио у тој мојој изјави, а ја сам претходно знао шта значи проповедник, у смислу армија НАТО или западни, то значи и богослужник, уједно значи и за морал и комесар, како се код нас звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Обишли сте све просторије, речено Вам је претходно?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У другим просторијама је било мање људи, 35, 40 и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако сам добро схватио Вашу изјаву, Ви кажете код судије Трифуновића, управо то, у току те ноћи, у року од неколико сати, Ви

сте људе отпремили за Сремску Митровицу, један део, један део је остао ту на Велепромету? Да ли је тако?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја желим да Вам кажем, да од свих догађаја за које сам сматрао да су редовни и да су планирани у оквиру наших задатака, овај један који ћу сада да испричам, њега сматрам као ванредни догађај који је на мене оставио један снажан утисак и ја желим да га пред Вама и пред овим судом изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Значи, приликом обиласка, ја сам наишао и на једну просторију коју су звали амбуланта, уређена са чаршавима, чистим, белим, али било је и доста крвавих и тражио сам од ту присутног лекара да ми да неки рапорт и да каже шта се ту дешава. Он је рекао да је он ту да пружа помоћ и питао сам га, да ли је имао прилике и да је било више случајева да је он пружао и указивао лекарску помоћ. Из тога сам исто извукао закључак, да ћемо и даље да имамо проблема са тим четницима и појединим територијалцима и настојао сам да нађем некакав излаз, како да без конфликта извршимо задатак. Значи, обратио сам се поново Цревар Марку и "Тополи" и рекао да смо ми група из управе безбедности, да је формиран логор за ратне заробљенике у Сремској Митровици и да је задатак највишег државног и војног руководства да сви ти ратни заробљеници морају да напусте ту територију и да буду удаљени из зоне борбених дејстава. Они то нису схватили, они су и даље прво вербално, а затим и физички и са оружјем, појачали тамо обезбеђење испред оне просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне о којој сте говорили малопре?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне о којој сте малопре говорили, где сте видели те људе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте. У међувремену, ја нисам рекао да су дошли аутобуси и да је почело укрцавање и да су старешине задужене сваки за аутобус, извршили тај задатак и аутобуси су одмах напуштали круг тај, тај круг унутрашњи и излазили на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршена селекција, да ли неко врши селекцију, ко ће у аутобус, ко ће остати?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, селекција је већ извршена. Ту исто што је мене изненадило, они су ту били увежбани, значи те све жене које смо ми затекли ту, пуно то двориште, оне су већ исто напуштале то двориште и одлазиле у аутобусе који су били испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велепромета, на улици?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Велепромета, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То су били аутобуси намењени за жене, децу и те старце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Последњи аутобус намењен за пражњење те просторије паркирао се на одређеном месту и ја сам преузео задатак да лично празним ону просторију и спроводим људе у тај аутобус. Наредио сам потпоручнику Цекићу да формира значи групу војних полицајаца, снажних који ће насилно да отварају ту просторију. Тада је дошло до једног оштрог вербалног реаговања од стране Цревара и "Тополе" који су почели да ми прете, да нећу успети да одведем по цену живота те људе, да су то злочинци, усташе, Цревар је рекао да он зна ко су ти људи, да они већ воде поступак против тих људи, да су их они тако иселектирали, издвојили и да они неће да их предају. Наредио сам капетану Срећку Борисављевићу да се обрати пуковнику Мркшићу за помоћ и да дође појачање јединице војне полиције да морамо извршити задатак. Рекли су: друже пуковниче, ту је борбено оклопно возило, БОВ намењен за такве случајеве и ја сам наредио да тај БОВ уђе у двориште, да се паркира што ближе те просторије, прво сам тражио од старешине БОВ-а да се представи именом и презименом, рекао сам му ко сам ја, рекао сам му да упали рефлектор, да напуни, да увуче реденик, да напуни митраљез на куполи и да у даљем слуша моје команде. Наредио сам да ће у било ком случају употребе оружја или спречавање извршења задатка, бити употребљена сила и да он мора слушати моју команду, чак и ако ја наредим да пуца у мене. Вероватно су сви ту били изненађени, можда и моје старешине, једно време је настала ћутња и у таквој ситуацији је почело пражњење те просторије. Почело је гурање, значи између припадника војне полиције, четника и територијалаца, али смо успели да испразнимо ту просторију и да доведемо те људе у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам настојао да установим, значи и колико се сећам, избројао сам око 45 људи. Имао сам једну свеску школску и јавно сам тражио да се свако од њих представи и почео сам да пишем њихова имена. Рачунао сам, ако су већ злочинци, да знам ко су. Тог момента упао је у аутобус војвода Топола, прво ме дигао: хале, ти нећеш успети да ове усташе одведеш, извадио је каму, почео њом да маше, да је ставља мени испод врата, а према тим који су већ седели на седиштима, покушао је да их повреди. Сваки пут сам спречавао на тај начин, што сам га повукао и тако смо се једно време рвали. Ја сам извадио пиштољ, «магнум», исто сам био спреман да га употребим. Говорио сам му више пута: у памет се војводо, у памет се војводо и после неког времена, он је, ипак, напустио аутобус, када су се већ појавили војни полицајци. Аутобус је изашао из круга, било је негде после 24 часа, за њим је отишао БОВ. Ја сам дужан да кажем, што сам накнадно чуо од пуковника у пензији Модошан Банета, старог органа безбедности, био ми је некада и претпостављени, да се њему обратио возач тог аутобуса, кога смо звали мајстор Миле и да му је у једној поверљивој тако прилици, рекао да је доживео страшне неугодности возећи тај аутобус, да га је пресрела група наоружаних лица и да су тај аутобус скренули и одвели на Овчару. Ја сам ту причу чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, по изласку из Велепромета?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Те вечери по изласку из круга Велепромета. Ја сам ту причу чуо тек 1998. године на једној сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Модошана?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Од Модошана, али нисам имао прилике никада више да сретнем тог мајстора Милета Вукића кога ја лично знам и тада сам га видео у аутобусу у веома тужној ситуацији. Није знао како да ми помогне, није смео да окрене главу, а били смо на неки начин и блиски, био је близак старешинама јединице или војне поште у којој сам ја био на дужности три године. Тај мајстор Миле Вукић је мене возио три године на посао. Из Београда у Панчево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Панчево?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И срели сте се овамо поново?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него срели сте се тада у Вуковару?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У Вуковару, али ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он дошао заједно са Вама из Зрењанина?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, не, он је био у саставу неке јединице саобраћајне, транспортне и он је са тим аутобусом службено био у саставу, значи, у саставу те јединице која је вршила транспорт или евакуацију ратних заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико аутобуса, колико аутобуса је те вечери укрцано, колико људи је смештено у аутобусе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У Велепромету је ја мислим око шест или седам аутобуса укрцано. Неки аутобуси, изузев још аутобуси у које су укрцане жене и оне су биле у тим аутобусима, ту је сигурно било још једно шест, десет аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то све је те вечери отишло за Велепромет?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Све је те вечери напустило Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али, господине Вујићу, Ви сте у поступку истраге говорили нешто и о неким активностима "Тополе" и Цревар за то време док су људи улазили у ове аутобусе? Данас то не говорите, да ли сам Вас подсетио, можда?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам прво упозорен да су Цревар и "Топола" изводили ратне заробљенике ван тог круга у неке кукурузе и да су се после тога чули рафали. Такође сам упозорен од заставника Корице Бранка који је лично чуо да су се договорили да ће пуковника, значи, мене, ликвидирати заједно са злочинцима. Упозорен сам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, ту на Велепромету?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Те вечери сам упозорен још од двојице старешина да су то чули и да су они на то спремни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Ви сте у поступку истраге код Ђорђа Трифуновића рекли, да сте уочили да је за то време, значи, док је било ово

укрцавање, да сте учили да за то време "Топола" и Цревар са својим људима појединачно су изводили заробљенике из ове просторије која је била затворена блиндираним вратима ван круга, након чега су се чули кратки рафали? И после тога сте Ви ту просторију празнили? Тако сте причали пред Војним судом?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ту је пуковник Трифуновић Ђорђе, значи, уписао моје име, али ја сам њему рекао да сам ја чуо, значи, од Корице Бранка и од других старешина, да су они изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, те вечери или?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Те вечери и пре те вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре те вечери?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: И пре те вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када су завршене те Ваше активности на Велепромету, само кратко?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Велепромет смо напустили око 01 или нешто пре тога, 20. новембра, већ је био 20. новембар и дошли на командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командно место?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и преспавали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ту смо преспавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили какве друге задатке, ако јесте, какви су то били задаци, на шта су се односили?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ту вече је мајор Шљиванчанин рекао, а и претходно у току упознавања са безбедносном ситуацијом, када је рекао болница, када је говорио о болници, да ће се она празнити 20. новембра ујутру или у преподневним часовима, по посебном плану и да ће он да руководи тим задацима, рекао је да он води разговоре са докторицом Весном Босанац, Видић Марином – Билим, опонумоћеником хрватске владе и доктором Њавром у смислу да се сачине спискови присутних у болници по структурама, лекари, лекарско особље, болесни, рањени и остали. Рекао је да су они обећали да ће направити те спискове. У току, значи, те вечери, ноћу или ујутру да му предају. Рекао је да ће се на задатак пражњења болнице ићи већ рано око шест сати, 20. новембра и да треба да се нађемо на капији Велепромета. То јутро рано смо се дигли и нашли ту на капији и он је рекао да са њим може да иде само један од нас ту из групе, евентуално два и тако је дошло да ја пођем са њим у пратњи заставника Корице Бранка, што сам ја захтевао, јер у односу на искуство од претходне вечери и шта се све може догађати у болници, он је пристао да са мном пође и заставник Корица Бранко. Тако смо то јутро његовим службеним возилом пух, дошли негде око 6,30, можда 15 до 7 у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Болница је обезбеђивана ту ноћ од стране јединице из састава бригаде. Ја не знам који старешина и која јединица, осим што је он рекао да ће аутобуси за превоз значи тих и болница да ће доћи

накнадно, а он ће у међувремену да изврши припреме, одржи састанак са лекарским особљем и изда задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали неки конкретни задатак ту?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја нисам имао ту конкретан задатак, што се тиче тих задатака које је извршавао Шљиванчанин, али сам себи ставио у задатак да извршим увид у стање болнице са становишта међународног ратног права, евентуалних злоупотреба, боравак наоружане јединице, пружања отпора или напада на болницу са становишта угрожавања, значи, болнице као установе заштићене међународним правом, одредбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Шљиванчанин је нашао једног лекара, Мирка мислим Станојевића који је био начелник одељења и ја сам са њим у пратњи двојице војника полицајаца и често у нашем присуству и заставника Корице Бранка, обишли сав простор и остварио такав увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте пронашли? Само кратко.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Прво смо ушли у просторе тог атомског склоништа или ратне болнице у којој су били смештени рањеници, болесни и ти за које је речено да су се маскирали, да би преживели, да су то ратни злочинци и тако даље. Први мој сусрет је био са једном часном сестром, која је била дежурна ту ноћ и она ми је, уствари, показала тај први део тог простора. Ја сам се код ње интересовао исто, где се налазе заробљеници војници ЈНА. Она ми је рекла да они нису ту заједно са ратним заробљеницима и са припадницима хрватских оружаних снага, већ да су тамо негде издвојени мало, да не би дошло до сукоба. Тог момента је већ почело пражњење болнице. Сећам се да је један од територијалаца који је носио црвену капицу, које су иначе звали «јакшићевци», дошао код мене и довео једног таквог, који је имао повез на оку и рекао: пуковниче, ево, да видиш како се маскирају злочинци. Истргао је завој са очију тога, са једног ока и заиста ја нисам приметио било шта на њему да је био рањен или оштећен, да је имао оштећен орган – очи. Ја сам рекао: нека иде тамо, ту је био коридор испред болнице, нека иде у аутобус. Даље смо продужили редом обилазећи, наишли смо на простор за који ми је рекао доктор Станојевић да је ту пала авионска бомба, која је пробушила кров болнице и још један ниво и да се задржала, значи, изнад тог атомског склоништа, где је лежао један Србин, значи рањен је био, цивил, који је имао гипс на обе ноге и подигнуте ноге и та бомба, то је таква била коинциденција, случај, да је између његових ногу се задржала. Он је био онесвешћен каже дуже времена од претрпљеног страха. Бомба није експлодирала из разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Схватио сам немате никаквих других задужења око евакуације људи из болнице. Колико се задржавате у болници, када сте напустили болницу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Болницу сам напустио негде нешто пре 12 часова, значи у време када су већ скоро напустили сви, последње што сам видео ту, предао сам то да Вам кажем, да сам нашао на једном простору трагове

боравка војне јединице, али је већ ту прошла војска или територијалци, који су покупили оно што је било од њиховог интереса. Ја сам затекао два панцир прслука и још неке делове, неки оштећен двоглед и тако даље. То сам предао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом војном спису рекосте да сте око 10 сати напустили болницу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас кажете око 12?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Око 12 сати сам напустио болницу. Зато имам доказ и последње што је остало у мом сећању, да сам покушао потпуковнику Ивковићу, доктору, потпуковнику који је наименован или постављен за управника војне болнице, значи тада већ војне болнице, и он је разговарао са представником Међународног Црвеног крста, не могу моментално да се сетим његовог имена, он је ту записан у мојој изјави, са којим је Шљиванчанин, иначе, претходно имао дуел и оне речи: нећеш ти мени говорити и тако даље. Ја нисам знао то да се Шљиванчанин још једанпут пењао на столу и то у спољњем делу ван болнице, када је исто држао неко информисање, ја сам то запазио да је радио, да је радио унутар болнице у службеној просторији Весне Босанац, за коју сам чуо да су ту одржавани састанци кризног штаба. Ја сам покушао да питам тог представника, да ли је његов један мали пас који је високо скакао, и то је за мене било мало чудно, сматрао сам да је то дресирани пас и да он жели нешто да му каже, тај представник је био висок око 190 цм, пас је скакао скоро до његове браде. Он се није удостојио да се окрене уопште према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долазите, 12 сати напустили сте болницу? Да ли су аутобуси још тамо?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, аутобуси су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су отишли? Колико је било аутобуса, да ли то знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не. И то не знам, нисам ни видео, ни где су, осим што сам отприлике претпостављао где су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се вратили онда из болнице?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам рекао Шљиванчанину, замолио га, јер сам видео да се ту налази један, сматрао сам да је новинар или неки представник, са теренским возилом, новосадских таблица и да га замоли да ме пребаци до просторија Велепромета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, отишли сте на Велепромет?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какве су Ваше даље активности тог дана?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У простору Велепромета, ја сам већ затекао Корицу Бранка који је пре мене напустио болницу и он је имао код себе једну ташну са садржајем на којима је указао, рекавши: ово ми је предао војник полицајац на улазној капији и рекао: друже заставнице, ову ташну су ми дали четници да Вам је предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у тој ташни?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам остварио делимичан увид, али сам запазио да ту има, да је тај садржај може бити један материјалан доказ, у смислу тога шта су ти територијалци и четници радили претходну ноћ, ту сам мислио на поступак према тим ратним заробљеницима и тим рафалима који су се чули ван круга. Та ташна је садржавала личну карту, пасош, чековну књижицу, блок чекова Вуковарске банке и неколико откинутих чекова, затим, неколико коверти са насловима поименично, именима, име и презиме, у којима је било од 8 до 20 марака, као неке дневнице. У подацима те личне карте, пасоша и осталог, видљиво је било да је ташна власништво Водопија Владимира, директора вуковарског водовода. Ја сам рекао Корици Бранку да попише садржај, да сачини службену забелешку, белешку, да ташну преда у Шиду пуковнику Петковић Љубиши и да нагласи да је то материјални траг и да ћемо настојати да пронађемо где се налази Водопија Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Јесте ишли у касарну тај дан?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ишао сам у касарну после 15 часова када сам напустио простор Велепромета. Претходно сам имао један ванредни догађај, заправо, можда и два. Значи, у току, нисам Вам рекао да се у тој просторији коју смо ми звали да је просторија од Борисављевић Срећка, налазио један капетан дежурни у тој просторији код телефона и да је био наоружан пушкомитраљезом. Нисам знао којој јединици припада и претпостављао сам да је ту из штаба територијалне одбране. Он је повремено разговарао телефоном и понешто обавештавао, некога је питао, ко се ту налази и тако даље. Ја сам у мојој службеној свесци настојао да направим тезе за извештај о извршавању задатака и о догађајима, значи, тога и претходног дана. У току тога се изненадно појавио војни полицајац на вратима и упозорио: овде је командант Аркан. Тако смо се погледали и зачудили помало, значи, што ће и одакле Аркан ту. То је могло бити око 12 и 30 часова, тога дана, 20.11. После тога, у канцеларију је ушао један пуковник наоружан хеклером и представио се да је он, у мојим изјавама стоји да је он Шарчевић, а он је Старовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старовић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Старовић, питајући ко је ту најстарији и када сам ја рекао да сам ја пуковник Бранко, он је рекао: "Овде је командант Аркан, тражи да дође најстарији старешина и да му преда рапорт". Ја сам се претходно надмудривао са тим пуковником и прво сам му читао лекцију, питајући га: ко си ти, уствари, он је рекао да је бивши припадник ЈНА, да је био орган безбедности у штабу територијалне одбране Осијек, да је напустио Осијек, јер му је настрадала породица, стан и остало, тако отприлике депримирано, разочарано, да се прикључио српској добровољачкој гарди на челу са Арканом и да је његов лични пратилац. Ја сам га упозорио, ако је био припадник ЈНА, да зна шта су то правила гарнизона службе и остала правила и прво да тај Аркан ако је ту, треба да дође и да се јави најстаријем

старешини. После, вероватно му је пренео, после краћег времена Аркан се појавио, наоружан хеклером, завијеном десном руком и завојем око врата, са његовим карактеристичним провокативним наступом, увредљивим, у циљу провокације и изазивања на неки од поступака. Вероватно га је повредило и то, што сам ја, можда сам био помало и нетактичан, јер сам рекао да ја никада нисам чуо за тог Аркана, а он је, тај пуковник је наглашавао: зар Ви не знате ко је Аркан и тако даље. Аркан је рекао...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укратко, шта је хтео?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укратко, шта је хтео? Шта хоће Аркан од Вас?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Аркан је прво хтео, прво ме је увредио, на тај начин, што је рекао у смислу: ти си пуковниче Бранко луд и глуп, како си могао да одведеш одавде две хиљаде ратних злочинаца, куда си их одвео, шта си са њима урадио, то ћеш за то да одговараш. То су његове прве речи. Ја сам њему исто вратио у смислу: одакле теби, паметњаковићу, толико знање колико их је било и где си их ти видео и тако је то трајало, док се нисмо смирили, сели, наспрам један другог и онда је он почео његов чувени говор, да је он командант, како ја нисам чуо за њега, да је он командант српске добровољачке гарде која брани Србе од Канаде до Аустралије и свуда, на свим просторима где се налазе, да он чини добро, и све тако у том смислу. Ја сам му рекао да сам ја за њега чуо, да све оно што је он учинио за Србе и наглашавао је да је он много помогао ЈНА, да је спасио многе војнике ЈНА, да су се његови борци жртвовали за војнике ЈНА, да је он дао велики допринос. Ја сам рекао да ће народ ове земље и армија њему признати допринос, али уједно сам му нагласио да он није у праву што те назива ратним злочинцима, јер, да су то сада ратни заробљеници од момента када су предали оружје и са подигнутим рукама прешли и подигли белу заставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нешто конкретно да ли је хтео од Вас? Дошао је ту, тражио да му се преда рапорт, Ви сте одбили, он је дошао код Вас, да ли је нешто конкретно хтео? Шта хоће Аркан или само тако, само разговор ове врсте?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Само то провоцирање и интересовање и разговор у том смислу, да он не призна постојање ратних заробљеника, ја сам онда рекао: како не признаш, када си ти сам био ратни заробљеник. Како сам ја био, и тако даље, био си, рекао је: јесте, био сам, али спасило ме неко провиђење, ја сам рекао: није провиђење, него си размењен у редовном поступку и тако је та расправа трајала док он није отишао, а Корица Бранко му је рекао да он не треба, као што сам ја рекао, да поступа тако са ратним заробљеницима, да заробљене ликвидира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Вас питам, ово Вас питам, господине Вујићу, зато што у овом поступку истраге код Војног суда рекосте да Вам се после Аркановог одласка, поново вратио овај пуковник, његов пратилац и тражио да Ви пођете на неки састанак Владе САО Источна Славонија, Барања и Срем?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Пуковник се после значи одласка Аркана веома брзо појавио и рекао: пуковник Бранко нека пође на састанак Владе. Ја сам се изненадио и питао га: које Владе, какве Владе, одакле Влада? Он је рекао ту је Влада, која ће да има седницу у просторији, значи, ове зграде и да ја обавезно дођем на састанак, јер сам позван. Ја сам са свеском у руци пошао кроз тај ходник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време, колико је сати?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је време негде, ја сматрам да је било око 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 13 часова?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Око 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нешто пре тога: и овде у поступку истраге рекосте да сте схватили да је Аркану било познато тада шта се догодило синоћ у Велепромету? Па и у погледу убистава? Тако сте рекли, па и у погледу убистава?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Рекао сам то. Сматрате одакле ми то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре тога. Када сте се вратили на командно место у Негославце, значи, после тог завршеног посла на Велепромету, да ли сте реферисали коме, Шљиванчанину, Мркшићу о томе шта сте урадили?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Колико сам имао прилику, рекао сам, на неки начин сам ставио примедбу на поступак у Велепромету који сам доживео и да је то за мене било изненађење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали, шта, на шта примедбу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: На поступак тих четника и територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, на поступак?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Четника и територијалаца. Нису они ништа отворено одговорили, слегали су раменима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте им рекли шта се дешавало?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Питао сам да ли знају шта се дешава горе, питао сам, увек сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је моје војничко васпитање. Да питам прво старешину, да ли вам је познато шта се дешава? Рекли су да им је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овога, вратили смо се у Негославце на командно место и реферисао сам Мркшићу и Шљиванчанину, као и осталима, о извршеном задатку на Велепромету?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорите о томе да сте Ви њих питали, јел Вам познато, него да сте Ви њима реферисали о томе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Да смо ми укрцали, значи, извршили задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте замерили њима, да сте им замерили, што нисте упознати били са стварним проблемима, а у вези понашања територијалаца и добровољаца?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, стоји то?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То сам рекао Шљиванчанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то тачно? Дакле, то сте Шљиванчанину рекли?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сам изнео, да су територијалци и добровољци вршили убиства заробљеника и да се лешеве налазе поред Велепромета?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не. То нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је констатација у овом записнику.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Вероватно да је тако констатовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Ђорђа Трифуновића?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То у мојој изјави, али ја сам то могао рећи тек онда, када сам упознат од пуковника Кијановић Божидара, да је предузео мере и остварио увид, значи 20. новембра у преподневним часовима, остварио увид у стање око Велепромета и да су пронашли око 17 лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, видите, господине Вујићу, најпре кажете да сте чули и видели како ови изводе из ове просторије људе, одводе и убијају?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте чули рафале, видели како изводе и чули рафале? Данас кажете нисте видели да изводе, него сте чули, него Вам је рекао Корица или ко Вам је већ рекао, да је било извођења, а да сте рафале чули?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда сада кажете, пред Војним судом, обавестили сте о томе, па и о том убијању, те да се лешеве налазе поред Велепромета, обавестили.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшића, а данас кажете, нисте то рекли?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па данас опет рекосте, да нисте са Арканом, везано за убиства причали, схватили сте да он зна за Велепромет?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Причао сам са Арканом у вези убистава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ми објасните, да нам објасните сада о чему се ради? О чему се ради? Зашто различито казујете? Зашто различито казујете?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно и због чега је то тако?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја могу сада да Вам поновим, значи, мој разговор са Арканом и питао сам и Аркана, да ли је чуо шта се дешавало, значи исто сам тако га питао, да ли му је познато шта се дешавало ноћас у Велепромету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватили сте да он зна шта се дешавало?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: И схватио сам да он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што Ви рекосте, из тог његовог обраћања, да сте схватили шта се дешавало, па и у погледу убистава?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Онда ме неко није добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се добро разумели? Сада ћемо, дошли смо до Велепромета, дошли смо до седнице Владе, је ли тако, Ви одлазите на ту седницу Владе? Сада ћемо направити паузу једну, па ћемо наставити са Вашим саслушањем, после паузе од 20 минута.

Настављено у 12,45 након паузе ради одмора.

Рекао бих да смо у непромењеном саставу сви, браниоче, да изузев што је приступио у међувремену и бранилац адв. Мунижаба Бранко.

Сведок ВУЈИЋ БОГДАН.

Наставићемо са саслушањем сведока Вујића. Господине Вујићу само укључите тај микрофон, то велико црвено дугме притисните. Извињавам се ја Вас пре нисам питао, Ви сте ипак човек у годинама, 33. годиште, јел Вам напорно да стојите? Да ли Вам је напорно да стојите, ако хоћете столицу да Вам дамо па да седнете?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не ја бих Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујићу наставите. Седница Владе, рекли сте да сте отишли на седницу Владе, држи се ту на Велепромету, ко је присутан?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Прво претходно да вам објасним ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете господине Драговићу, чујете? Не чујем ја Вас мада нисам сигуран како сте сад ово коментарисали, па ћу Вас замолити да се уздржите, знате. Кажите.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Та просторија је једна сала, очигледно је била намењена за такве састанке, ту су се налазили дужи канцеларијски столови у квадрат постављени. У просторију се са спољњег круга не улази директно већ кроз један ходник претходно. Ја сам кроз тај ходник из просторије из канцеларије у којој сам био дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истој згради у којој сте?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У истој згради значи нема 10 метара је разлика можда од просторије у којој сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има какво обезбеђење испред врата те просторије?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Испред врата нико није био. Ја сам, кажем вам ушао у ходник те просторије, те зграде значи кроз ходник из канцеларије кроз ходник и тада сам на дворишту видео доста лица који су били у старим маскирним униформама МУП-а. Видео сам и поједину униформу М70, али сада кад би ме питали за ликове да их препознам не бих био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у просторији?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Прво сам затекао у простору Илију, нека ми неко од Новосађана помогне како се презива, био је председник скупштине тада САО Крајине, Кончаревић, јесте. Хвала Вам. Њега сам знао, поздравили смо се и ја сам стео на један стол исто окренут према вратима. После тога су ушли господин Горан Хацић и за њим министри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Било је преко 20 људи јер ту је било и неких команданата штабова и можда начелника МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданата штабова? Чега, штаб чега?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па вероватно Територијалне одбране јер Љубан Деветак је био у униформи и сећам се да је он био командант неког штаба или неке јединице. Састанак је почео као што сам рекао у тим мојим изјавама када је Горан Хацић остварио увид у присутне и питао је за неког ко фали, ко није био ту од министара и не знам шта су му рекли да ли за једног или два да нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је водио неко записник?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја бих волео да сам тога видео, али ја се сећам да сам видео господина Владимира Дабића који је био начелник или шеф Центра за информисање и сматрао сам да је то у његовој функцији да на неки начин обезбеди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте видели да неко води записник?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Неки су записивали нешто, неки су понешто записивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је ток седнице? Само укратко?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Прво ме изненадило што је господин Горан Хацић рекао да отвара седницу са дневним редом као на претходној седници. Ја сам исто искустан пуковник био на многим седницама и знам да се прво каже дневни ред. Прво се за реч јавио Министар правде господин Војин Суша који је седео за истим столом само на супротној страни од Горана и од Илије и он је тражио, каже нека пуковник, нека нам пуковник прво објасни куда је ноћас одвео 2.000, не он је смањио мало број на 1.500 злочинаца, Усташа. Мене је то мало изненадило што је почео таквим речима и саслушао сам га и он је постављао питање, значи куда сам их одвео, по чијем наређењу, како смо их одвели и где се они сада налазе. Ја сам му одговорио на сва ова питања, прво сам рекао ко сам, да то радимо испред војног руководства, управе безбедности, да ли сам баш одмах рекао да је Александар Васиљевић мени шеф или сам то касније кад се неко од њих интересовао и да су они одведени у КПД Сремска Митровица где је формиран логор за ратне заробљенике, да је исто сам одговарао на питање и рекао да је КПД савезна установа, значи он се интересовао да ли је то војна установа, ја сам рекао да је то савезна установа, и да ће ту бити организован рад, значи питао је ко ће да обавља те послове у предкривичном поступку. Рекао сам да ће поступак да воде војно-судски органи, али да ће органи безбедности, што је по правилима тада армијским и правилима органа безбедности, да ће они да обављају

разговоре, да евидентирају људе са тежиштем да се пронађу који су сумњиви да су извршиоци ратних злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још дискутује на тој седници?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Он је питао по којим законима ће се судити. Рекао сам да постоји још држава СФРЈ, да ЈНА користи савезне законе. Рекао сам Закон о кривичном поступку да је једнак и још код република које су се отцепиле и још у том смислу. Рекао сам да ће разговоре и поступке водити искусни и органи безбедности и судије, истражне судије војног суда које су искусне и да ће се поступак водити на основу позитивних закона и међународног ратног права. Помињући те законе и о томе, значи неко од њих је онда ставио примедбу која држава значи коме су, да дошло је до неке речи да сам ја ставио примедбу господину Воји да ме чуди да је он као магистар права не зна да разликује ратног заробљеника од злочинаца и Усташа и он је мени опет ставио оштру примедбу да ја њему не причам о ратном заробљенику шта је то, јер је он лично био ратни заробљеник и да је он у Винковцима доживео тортуру и да му је његовим пиштољем разбијена глава. Толико се сећам тог разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још било дискусије?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Било је још дискусија у смислу кад сам почео да пишем неке речи од неких који су тако стављали, који су ме нешто питали. Један од њих је веома оштро реаговао и рекао пуковниче шта пишеш то, пишеш да известиш своје генерале који не признају легалитет ове Владе, легитимност као ни ти што не признаш и у том смислу веома оштро према мени. Господин Горан Хацић је умиривао ситуацију али то није престало док он није испразнио какав такав један рафал према мени који се односио и на стање у армији. Питао је која држава, која армија кад више не постоји кад се распала, о генералима веома ружно. Почео је поименично значи руководиоце на челу ЈНА и о сваком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није објављено шта је дневни ред али да ли сте схватили из тока састанка шта је уствари дневни ред тог састанка, те седнице?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Схватио сам да је питање поступка око ратних заробљеника јер је овај рекао, пуковнику предложио Горану да гласају о томе да се мени да време и задатак да ја за 2 сата вратим ратне заробљенике, опет он наглашава злочинце из Митровице у Велепромет. Ја сам рекао па то је немогуће, ви знате да нисам ја организатор, то је цела организација која се бави тим. То је задатак од руководства и да ја не могу да извршим такав задатак. Онда је исто једног момента предложио значи у току те дискусије да се гласа о мени и о поступку са мном шта ће са мном. Схватио сам да на све начине покушавају да ме уплаше, да ме застраше, а Аркан већ онакав какав јесте са оним «Хеклером» близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био ту?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Седео је за челним столом као сад што ја у Вас гледам тако је он гледао у мене на удаљености од 2 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За посебним неким столом или?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: За посебним столом на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дискутовао што?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ништа без речи са својим погледом знате какав је. Ја једно време сам помислио да можда нећу изаћи из те просторије или да ћу изаћи али исто тамо негде иза знате у кукурузе и ја сам знао како Аркан убија пуковнике. Мени је жао, ја сам прошли пут донео један часопис и хтео сам да вам уступим да видите један допис једног сведока о неком догађају како Аркан убија пуковнике. Исто сам тако помишљао да ли је тај сведок искрен, да ли је то истина као што можда овде сад исто неки мисле да ли је све ово истина што ја причам, а ја вам причам отворено из душе, искрено и једино сам се плашио да можда нећу се вратити, неће се знати шта се са мном десило. Значи и размишљао сам зашто сам ја ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још кога из војске било с вама ту?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не. Горан Хацић је често тој тројици који су седели близу врата напомињао погледајте кроз врата да ли се није вратио онај потпуковник. Значи сматрао сам да неко треба да дође ту и да донесе неку вест и при крају већ када је била опет упућена претња према мени значи шта ће се са мном десити или шта ће са мном да ураде, Горан је опет смиривао ситуацију и упозоравао да виде да ли је дошао тај потпуковник. Тог момента се вратио опет тај неки од министара и рекао да још није али да ће ускоро да дође или тако нешто у том смислу, онда је неко од тих министара преложио да се пређе у међувремену на другу тачку дневног реда коју ја нисам помињао у мојим претходним изјавама датим ни хашким тужитељима нити поступајућем судији војног суда и ја сам на питање тужиоца пред истражним судијом Алимпићем рекао да је тај министар предложио да се пређе на другу тачку и да је рекао да је друга тачка «поседање хрватских кућа». Горан Хацић је рекао «Па то смо већ дискутовали, не треба сада ту о томе да причамо». Крај тог састанка завршен је тако што је ушао, изненада је ушао потпуковник Панић Миодраг, начелник штаба код пуковника Мркшића, имао је у руци службену свеску и још неки папир и они су се одмах дигли и напустили простор брзо и отишли. Ја сам се краће време задржао у тој просторији, затим се вратио у канцеларију да би узео моју опрему и краће сам се још задржао, записао неке елементе те седнице у моју свеску, потом изашао из канцеларије са намером да кренем или на командно место или у касарну да затражим ручак јер нисам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине нисам сигуран да сам Вас добро разумео. Дошао је потпуковник Панић, шта се дешава?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Он је ушао у простор, значи у просторију. Они су одмах кренули према њему једно три она министра која су седела. Сматрам да је ту међу првима био и Славко Докмановић. То сам видео јер га је Горан Хацић освловљавао Славко и да је Славко исто један од тих који је веома

оштро наступао према мени. Он је донео, значи Панић је донео њима неку вест, они су тада заједно напустили просторију и негде отишли. Да ли сам сада био довољно јасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донео је неку вест, да ли сте Ви чули ту вест?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не нисам чуо ту вест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је шта говорио, да ли је шта рекао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нешто им је рекао али ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте чули? У поступку истраге реклисте «донео је неки папир, саопштење, можда и свеску што сам ја разумео као неку сагласност, односно пренео им је неку сагласност»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам рекао да је он донео свеску и сад сам поновио и неки папир и донео им неку вест, али чим су напустили просторију ја сам могао значи то је онда био мој закључак, то нисам чуо да је он донео неку сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то сте Ви рекли истражном судији војног суда?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја нисам то чуо да ли је истражни судија записао то што сам ја рекао, али није рекао да сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је записао. Ево ја читам: «У просторију је ушао потпуковник Панић, начелник штаба код пуковника Мркшића. Донео им неки папир, саопштење, можда и свеску, што сам ја разумео као неку сагласност, односно пренео им је некакву сагласност»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте, али то је значи моје мишљење али ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда је пренео несавласност, по чему закључујете да је сагласност?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не би они напуштали просторију, онда би се са мном нешто десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из свега овога, значи није објављен дневни ред, слушате дискусије, да ли је тај састанак закључен са каквом одлуком, закључцима, било чиме?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја сматрам да је веома битно да поновим нешто из моје те изјаве претходне о чему ме Ви нисте питали а министар правде на питања Горана Хацића да ли ми Војо то можемо значи било је речи о следећем: «Ми можемо да формирамо преки суд, имамо способне», значи кад је Воја мене питао, како ћемо ми радити са ратним заробљеницима у Митровици, он је онда интерпретирао свој неки став или предлог Горану Хацићу и министрима да и они могу да спроведу истражни поступак и да воде поступак, да могу да образују преки суд, да има довољно способних правника, питао га је Горан који су то они, он је нешто рекао бројао за које ја нисам знао који су. Затим је питао где да буду смештени, рекао је на Овчари, било је питање хране и осталог ја сматрам да је то Славко рекао да тамо се већ неки хране и да се може организовати исхрана. Сматрам

да сам то требао раније да Вам кажем онда би можда било јасније ово што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред војним судом сте рекли овако: «Успут сам приметио да је питање да ли Република Српска Крајина има средстава, снаге и стручне људе да организују поступак испитивања ратних заробљеника, на шта је оштро реагова, дакле, тај министар правде на шта је оштро реаговао када је речено да они могу да организују Овчару као логор, да имају искусне припаднике МУП-а иследнике, да имају искусне судије и да могу организовати суд ако треба».

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекосте сад да је то било на питање Горана Хацића а овде би произашло да је то било на Ваше питање, да ли ви то можете уопште тако што?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам сад одговорио на то питање што сам Вам предложио да се вратим уназад и да поновим то што сте ми сада прочитали из моје изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас ја питам, на основу свега овога, шта Ви закључујете, шта је предмет тог састанка?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Сматрам да је, значи сад је опет то мој слободни закључак и моје лично мишљење, значи да је предмет састанка био ко треба да суди тим ратним заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим ратним заробљеницима?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Тим који су доведени из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тим који су доведени из болнице, јел Ви стално говорите и од Вас се тражи оних 1.500, оних 1.500, па Вас питам којим, да ли тих 1.500?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче, Ви можда ту стоји у мојој изјави, а можда у изјави пред Хашким истражитељима да је основна претња исто била мени упућена да ми нећемо, значи не више ја, него да ми нећемо успети те ратне злочинце, Усташе, кољаче из болнице да одведемо као што смо одвели оних 1.500. Значи то је реч о томе, а затим да ће они, да је круг касарне већ блокиран од стране територијалаца и народа, да ће они довести још народа да су спремни да тај народ да легне под точкове аутобуса али да аутобуси неће ни под коју цену напустити касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли Ви одлазите? Дакле, завршен је састанаик, јесте ли разговарали што са Панићем?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, нисам га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић каже да је он дошао заиста кад је састанак већ био у току.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Панић вероватно има интереса да тако каже, ја му не замерам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули шта је рекао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево још нисте чули како онда оцењујете да он има интереса да тако каже кад још нисте ни чули?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па можда сам прочитао у новинама господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ипак сачекајте да Вам ја кажем шта нам је он овде рекао у овој судници. Каже суштински да је отишао на састанак Владе, да је тај састанак већ био у току, да их је поздравио у име господина Мркшића који није могао доћи на тај састанак и да им је рекао да ако они тако одлуче, дакле ако они тако одлуче да ће тако бити везано за преузимање ратних заробљеника. Дакле, он каже да је дискутовао на том састанку, да се јавио за реч, да је говорио и да је рекао ово што је рекао, није никакав папир, никакву сагласност, никакво решење, одлуку, наредбу, ништа слично није он донео, него је имао своју бележницу у том смислу, а Ви кажете да он ништа није говорио, они су се скупили око њега и устали, састанак завршен, а Ви схватили да је он донео неку сагласност, знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја остајем при мојим изјавама датим ту коју Ви гледате, ја је немам, ја је нисам имао нити сам је добио. Ја ту изјаву моју сам први пут добио од Хашког истражитеља 2002. године. Ја је нисам добио од пуковника Ђорђа Трифуновића. Следеће ја остајем и при тој изјави и при изјави коју сам дао Хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја Вам само предочавам шта каже Панић? Да ли сте се после овог састанка Владе срели са Срећком Борисављевић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим што разговарали у овом смислу? Он каже да јесте, он тврди да јесте и да сте му Ви рекли шта је уствари било упрво овако, па сад нешто још интересантније он каже кад Вас је питао ко је то одлучио да се они дају, да сте Ви рекли и показали прстом «они горе»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја Вам предлажем да доведете Срећка Борисављевића и да се погледамо у очи и да доведете још неког од министара па да се гледамо у очи и да интерпретирамо то што смо разговарали на тој седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви после тога остали ту не Велепромет или сте ишли у касарну?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја приликом напуштања просторије, оне канцеларије у коју сам се вратио где сам рекао да сам забележио неке тако значајније реченице и речи при изласку ван на дворишту била је група људи од којих су неки били у униформи са две филмске камере од којих је једна била старијег типа вероватно «Шестнаестица» како је зову са четвртастим окуларом и била једна савременија. Када су ме запазили да напуштам просторију повикали су «ено га још један, држ те комуњару» и у том смислу то је први говорио један онижи који је држао такву камеру и снимао ме, имао је маскирну униформу, имао је шешир, био је онижи и имао је браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти, да ли знате ко су ти, не именом и презименом него припадништвом каквих јединица?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам настојао да што пре напустим тај простор и још желим да Вам кажем да можда о томе треба упитати господина Тому Петернека јер можда сам у заблуди, али имао сам такав предосећај да је и његова фигура ту била присутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ту у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас питам ко су ти мислио сам у смислу јесу ли припадници јединица ЈНА, територијалаца, каквих других јединица?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, нису припадници ЈНА, ја сам носио униформу М70, титовку са петокраком и вероватно су ми зато викали «држ те комуњару», нису сви али појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом поступку истраге код војног суда рекосте да је тамо било више припадника СДГ скраћеница СДГ Српске добровољачке гарде, нема шта друго, који су обезбеђивали овај састанак. Двојица су снимали камерама присутне?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Можда су они били из СДГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли истражном судији војног суда?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То се заиста ја се извињавам да сам ту изјаву имао ја бих је понео, читао, ја бих Вам скренуо пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам сад предочавам па нека то?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја Вас молим да запишете ову моју изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записујемо господине Вујићу али пошто је записана и она прва онда кад су разлике у питању морамо на њих да укажемо, знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ако би нашли некога од тих које ја сада помињем онда би дошли вероватно до закључка ко су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време сте Ви отишли у касарну?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам у касарну отишао после 15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли затекли тамо тај народ, да ли је касарна била опкољена како сте схватили на седници Владе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, никог нисам затекао и први пут сам тада ушао у касарну и било ми је у интересу да погледам касарну која је, јер сам својевремено обављао разговоре са Фрањом Крачком, то је био терориста на челу групе која. Крачак Фрањо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте обављали разговоре?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У Бегејцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то тамо па да погледате касарну?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Од њега сам чуо како је гађао касарну минобацачем и минама, иначе је био у војсци по специјалности минобацачлија, ја мислим да је као диверзант веома био способан. Жалио се да је његова кућа одмах ту близу касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не ширимо сад причу. Вратили сте се у касарну и кажете нисте тамо видели тај народ о коме сте Ви говорили, јел сте видели аутобусе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Чак ни војске ту нисам никог видео и ушао сам у простор касарне, пресео ме један војник полицајац, питао сам има ли ту старешина, рекао је да има мајор, кад сам отишао да се преселим и да видим препознао сам мајора Лукића кога сам знао из војне поште 5000 Панчево, где смо провели 3 године заједно у том кругу. Питао сам, значи и ти си ту, тако сам му рекао јесам, питао сам га да ли има нешто за ручак и у томе се завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом одлазите, схватио сам у Негославце?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Навече, већ предвече одлазимо то још Вам нисам рекао да за то време док сам ручао ту значи наишао је пуковник Гверо Милан који је био задужен за информисање јавности код генерала Неговановића. Рекао је, тако изненадио се кад ме је ту видео, а и ја исто кад сам видео њега и рекао је да је он ту по задатку да припреми информисање страних и домаћих новинара који требају обићи порушени Вуковар. Са њим је у друштву био и министар информисања Раде Лесковац који је био присутан на седници коју сам ја описао. Раде је покушао да ме мало провоцира да изнесем проценте колико је ко порушио град Вуковар. Ја сам му исто у том смислу вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите за Негославце, схватио сам да сте тамо чекали превоз?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Чекали смо дуго превоз, све скоро до пола ноћи док се није формирала колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела екипа ваша, цела она ваша екипа?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Цела екипа исто кола вози пуковник Кијановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Томић је у колима, ја сам у колима, Мирковић Стеван заставник и Слободан мајор како сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са осталим члановима екипе и у овом смислу седнице Владе итд.?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам њих информисао кратко, најкраће како сам доживео неугодности на седници Владе, они су ћутали, они су говорили како су мене тражили у болници, Кијановић је рекао да је сахранио значи да је купио оне лешеве око Велепромета и на том се отприлике завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они Вама што рекли, о којим другим активностима својим?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји да сте Ви то сазнали да је Томић ишао код Мркшића да тражи решење како да спрече територијалце да преузму аутобусе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам се сетио тачно то је Томић покојни испричао да је он ишао да интервенише кад је било те експресне ситуације у касарни и око касарне и да му је Мркшић ставио руку прсте испред њега у смислу да то треба прогледати кроз прсте. Ја мислим да је то стављено ту тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кијановић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Рекао сам да је Кијановић упознао да је купио са групом војника те лешеве око Велепромета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, али нека прича везана за неке војнике ЈНА?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Стоји то да је он заробљене војнике јер сам ја вероватно рекао да сам настојао да нађем те војнике у болници, али да на оном простору где су они били ја их нисам нашао осим трагове како се то каже у криминалистици ту се налазили перископи од борбених возила транспортера оклопних транспортера и ја сам по томе заиста закључио да су ту били, боравили и нисам знао куда су одведени. Од Кијановића сам тад чуо да је он у касарни или где да их је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из аутобуса или?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не могу сад прецизно то да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте у истрази он је рекао да је из аутобуса успео да извади четири припадника ЈНА који су били заробљени и лечени у болници?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Можда је рекао да је из аутобуса. Највероватније да је рекао да је из аутобуса извадио и још да вам кажем кад смо већ при томе ти војници су били као ратни заробљеници у Сремској Митровици. Дужан сам да то кажем јер сам, Ви сте ми рекли да треба и да сам обавезан да будем искрен. То ме исто изненадило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били третирани?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То су били заробљени војници ЈНА од стране Зенги и паравојних формација у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су онда били ратни заробљеници ЈНА?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Неки су били рањени тешко и лечени су у болници што сам ја на неки начин признао др. Весни Босанац да је исправно поступила и да је коректно поступила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније у Сремској Митровици?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта друго о тој четворици војника?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ништа не знам, осим да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што њиховој народној припадности?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, осим да су написали изјаве да су написали изјаве које су остале у елаборату, а те изјаве од њих је узео пуковник Кијановић и да су они пуштени јер је у то време ја можда не би требао да причам јер нисам ослобођен чувања државне и војне тајне, али ја ћу вам тај податак изнети, ту има довољно адвоката који ће ме бранити да је било и око 80 Срба ту. Није се онда знало ко је шта по националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекате да идете за Шид ту у Негославцима, јер региструјете какве активности којима је било места да нам кажете овде, тада док чекате? О томе сте говорили у војном суду па Вас ја подсећања ради то питам, пуцњаву какву да ли чујете?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Цело то време чули су се рафали и то ја сматрам да је и Овчара била у висини баш ту командног места или тог дела где је било наше возило и тако на том простору удаљено. Ноћ је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати сте кренули из Негославаца?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сматрам да је било после 24 часа и да смо у Шид стигли негде око можда око 0,4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се чули пуцњи из правца Овчаре? Јел сте знали где је Овчара?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам и кроз разговор смо ми говорили да је то у правцу Овчаре. Ту где смо ми седели око тих кола, излазили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично знали где је Овчара тада?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да сте Ви уствари ту били свега 24 часа или 23 сата?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Сви догађаји који су за мене везани они се односе на Велепромет и ја сам вам то изнео, можда ако сам нешто испустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам ипак прочитати овај део Вашег казивања код истражног судије војног суда да бисмо мало расправили. «Док смо чекали да се појави «Бов» који ће нас спровести из Вуковара према Митровици, односно да се формира колона из правца Овчаре, чули су се кратки рафали. Ја тада нисам знао о чему се ради као и остали, али смо некако сви у себи претпостављали да се врши одмазда над ратним заробљеницима»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја бих Вас молио да запишете као моје мисли. Да запишете као моје мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то само неко Ваше размишљање?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То се свиђало вероватно пуковнику Трифуновићу и тако је записао, а ја Вас молим да то сада запишете као моје мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро схватам, као неко Ваше размишљање?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Само моје размишљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде стоји «али смо некако сви у себи претпостављали», «сви у себи»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја вам опет говорим да се тако свиђало пуковнику Трифуновићу да запише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сте ту исправку заиста дали касније након саслушања код истражног судије овог суда да је то ипак неко Ваше размишљање а не сагласан закључак свих. Ја бих Вас само мало вратио на Велепромет на дан пре тога око 10 увече Ви рекосте да сте дошли на Велепромет и тад сте организовали неки састанак људи који сад треба да раде итд. да поступају, па сте навели ко је ту био присутан, да ли је ту било још кога на том састанку? Рекли сте да су се неки људи појављивали на вратима, брадати, итд.?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја сам то претходно испричао да су се појављивале главе са брадом на вратима и да сам ја можда

нетактички реаговао и питао ко су ови, они су рекли ја сматрам да је то рекао заставник Милошевић или неко то «они су са нама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били на том састанку са вама?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, они нису били на састанку. Они су били на вратима, али су чули све оно што сам ја говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава на том састанку вашем са том екипом, са том вашом екипом?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам отворено говорио да смо ми екипа, да имамо задатак, да треба што пре да одвојимо мушкарце то они «друже пуковнице то је већ урађено, то смо већ урадили».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Такође на састанак су дошли и представници, односно старешине јединица ТО и добровољаца који су били позвани», ево то је такође Ваша изјава, Ви кажете били су не знам ни ја мајор Мунћан, Корица Бранко, заставник, Стошић капетан један, капетан прве класе Румун коме сам заборавио име. Такође на састанак су дошли представници, односно старешине јединица ТО и добровољаца који су били позвани»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Били су позвани, али они нису били присутни унутра, значи него видите како Вам ја кажем. Значи појавиле су се главе са брадом и слушале шта се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врата отворени или што?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: На вратима, врата полуотворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам на састанку изнео задатак како да се у најкраћем року уз пуно поштовање мера безбедности за наше људе и за ратне заробљенике изврши укрцавање у аутобусе и евакуација у најкраћем року. Схватио сам и то сам на састанку изнео да ће највећи проблем бити у понашању припадника ТО и добровољаца који нису дозвољавали да се преузму заробљеници из просторије која је била блиндирана». Стоје ове записничке констатације, јел то тако било?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче, ако боље прочитате ту моју изјаву ја сам исто то уочио да испада да је састанак држан после обиласка простора, а није било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако би произашло?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: А није било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него обрнуто.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: По активностима редослед прво састанак, планирање задатака и активности а затим спровођење, значи у том записнику мом казивању значи јел хоћеш да читаш записник, знате како се то каже, не треба да читаш слушао си диктирање и тако, а требало је да прочитам и онда би уочио да није добро редослед изнешен ту забележен у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мало пре сам заборавио да кажем да сам приликом обиласка сабирног центра уочио да је била формирана приручна амбуланта где је радио лекар Хрват који је пружао хитну помоћ пребијеним» па и овде говорите опет о обиласку сабирног центра?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте, то је било после састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после састанка? Али у овом контексту би опет произашло да је то било пре састанка?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја Вас молим да схватите да је тако унешено у то. Ја самисто тако господину Алимпићу рекао, хоћу да прочитам, ма не треба слушали сте записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте код истражног судије Алимпића говорили о времену одржавања тог састанка. Данас кажете то је било око 12,30, а и у војном суду а и прошле године у поступку истраге у овом суду «то је по мојој слободној процени састанак је могао да почне око 11 или 11,30 и трајао је можда сат, можда мало и више»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Састанак, седница је Владе, господине председниче ја се извињавам ако је записано ја никад нисам рекао за Владу да је држала састанак. Ја сам пуковник господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прихватићемо то да је можда судија погрешно ово интерпретирао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па могла је и дактилографкиња исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у више наврата наведено је за онај састанак Владе, до краја састанка Владе, није важно, није ни битно то сад, само је битно то данас кажете то време одржавања састанка је било 12,30, пре тога то је 11, па онда то повезујем с оним вашим временом боравка у болници где сте онда рекли до 10, данас сте рекли до 12 сати, практично све померате то?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче, прво је померан вероватно одлазак колоне из болнице, значи кад ви пронађете то време онда ће се схватити зашто сам ја то рекао. Тамо је значи било ометања каквог, зашто, због чега ја не знам то, али је било то знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само једно питање пошто сте доста детаљно све говорили, само ме интересује само кад сте причали о овој седници Владе или састанку свеједно, зашто су биле тако непријатне реакције у односу на војску? Шта су они замерали војсци, да се нисте довољно ангажовали или шта, зашто је тако била реакција о којој сте причали прилично негативно»

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Госпођо судија, ја сам 18. новембра 1991. године у Београду, господине председниче могу ли да презентујем нешто само да покажем?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не морате тако широко само ме интересује баш на овој седници зашто је реакција била таква?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Многи су се чудили, ја сам купио «Нин» који је изашао 16. новембра, значи 16. новембар је био у суботу, а чланак или интервју са господином тада другим генералом Марком Неговановићем је учињен 15. новембра Лука Мичета, ово што Ви мене питате све он пита друга генерала који је генерал пуковник и подсекретар. Иста таква питања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас питам за Ваше мишљење неvezано шта је рекао генерал, за Ваше лично, пошто сте били на састанку, били сте значи ту неко време сте провели, били сте присутни, шта су замерали војсци, зашто је таква реакција у односу на војску, да ли због тих заробљеника, да ли због неактивности војске, шта је била суштина замерке, само то, Ваше лично виђење неvezано значи за било чију изјаву?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја Вам могу рећи да у то време ја сам лично осетио један амонизитет зато што сам носио униформу и петокраку, значи што сам припадао ЈНА. Ја из поступка у Велепромету од стране те јединице Четника или појединица Тополе и осталог и то Марка Цревара осетио сам да је циљ тога свега да се на неки начин нанесе једна љага нама, значи припадницима ЈНА, да се ми понизимо и да ми доживимо значи један фијаско кога требамо схватити да треба армију сада.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то из разлога што су сматрали да нисте ви били довољно активни, да нисте им довољно помагали, да ли је то разлог или чисто неки други?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Напротив, ја Вам могу изнети кроз пример разговора са Арканом.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, само мислим да ли су Вам рекли зашто нападају?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја се извињавам госпођо судија схватићете одмах, Аркан је исто припадао једној организацији или јединици која није била, била је у саставу ЈНА, али не припада ЈНА и он је говорећи о свом доприносу показао мени слику команданта корпуса новосадског Андрије Биочевића, генерала, они заједно загрљени, а ја сам њега питао «имаш ли ти Аркане слику са Братићем генералом који је пре тога био командант тога корпуса». Он каже «не, ја Братића нисам волео».

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја сам само мислила да ли су они Вама ту објаснили на састанку рекли војска је била оваква, онака, није била добра, да ли су Вам рекли нешто или нису, ако нису нису да не идемо толико у ширину?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па рекли су ми министри, војска знате ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Неку реакцију њихову, било какву, било шта јел су рекли?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не могу, ја сам сматрао да то није само њихов циљ то што они чине.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи ништа Вам нису рекли посебно само су нападали без образложења?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ако сте схватили ја сам том Тополи за којег ја сматрам да је био једна зрела личност ако му је неко поклатио то звање војвода, ако је учествовао заједно у борби са припадницима ЈНА зато сам му говорио неколико пута упамет се војводо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Врло је опширно говорио сведок о овоме свему. Нема ту шта много да се пита, али ипак сасвим кратко. Нисам најбоље схватио када долази тај пуковник са Арканом па му говори да долази на седницу јер то Арканов пуковник из те његове формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао. То је онај како рекосте да се зове, Старчевић, Старовић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Старовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел осим тог позива, тог пуковника Старовића Аркановог, јел га неко још позива на ту седницу Владе или упућује? Кад кажем неко мислим из ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање господине Вујићу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвао Вас је рекли сте тај пуковник?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ако је господин адвокат схватио како ме је он позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Извињавам се, ја се заиста извињавам, ја се заиста извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се извињавате господине Вујићу то су наше странке, колеге браниоци, тужилац, пуномоћници, немојте се извињавати. Пита Вас заменик тужιοца да ли Вас је ко од Ваше претпостављене команде, од Ваших старешина позвао, обавестио или наредио што би било примерено да идете тамо?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам господине председниче и господине тужιοче ту био присилно на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама говорите, нама одговарајте?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам присилно био на том састанку. Па прво ми је Аркан дошао, знате оно кад Аркан очи у очи, прса уз прса, он хеклер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро није Вам наредио да идете било где него сте рекли шта сте причали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Садржај његовог разговора зашто би један Аркан, па не долази Аркан нигде бадава господине председниче. Где год био Аркан зна се шта се дешава. Зна се господине председниче зашто је био задужен Аркан. Није ме он питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Само још једно председниче. Причао нам је о томе пуно, опширно, јел донет неки закључак на тој седници Владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питан је, није? Даље.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Рече он отприлике улогу овог потпуковника Панића на седници Владе, да ли је он са њим комуницирао после те седнице?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја још једном хоћу да нагласим да постоји могућност да је потпуковник Панић ту можда и 10

минута или више био код врата, ту је ходник и да је слушао расправу, можда је ушао унутра кад је он одлучио да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је састанак завршен кад је он дошао и кад су ови код њега се скупили он им је нешто саопштио?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам рекао састанак је завршен онда када је он ушао на врата и они су одмах према њему кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Видите, господин Вујин је рекао да је приликом обиласка болнице описао је један случај где је један добровољац скинуо повез са ока једног да би он показао да је он маскиран и да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И казује водите га у аутобус, он је рекао водите га у аутобус, е сад ја питам а јел имала нека алтернатива томе, зашто је рекао водите га у аутобус, јели могао да каже да остане или шта, због чега је рекао водите га у аутобус јел то нека врста селекције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да нисте учествовали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја сам био присутан када је Шљиванчанин рекао да постоје три опције. Значи у аутобусе те који су војници, значи они иду у касарну, то је он рекао, значи иду аутобуси у касарну, то је он Шљиванчанин је то рекао и пре него што смо пошли тамо да неће аутобуси доћи у Велепромет него у касарну због онога што смо доживели ону ноћ коју сам описао и следеће он је рекао да постоји алтернатива значи да иду у друге аутобусе који ће ићи за Хрватску да иду у аутобусе Међународног црвеног крста који ће ићи, шта ја знам куда ће ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита пуномоћник? Ви сте рекли у аутобусе, које аутобусе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Тај, кад му је скинуо он је чак рекао то је чувени Јоја, то се сећам или Јаја, или како га је назвао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам задовољан шта је одговорио. Сад имам друго питање у вези с тим. Да ли је на сличан начин још некога упућивао у аутобус за касарну или у аутобус за Хрватску или у аутобус не знам где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Никога више ја нисам, осим тога јединог су тог довели.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је Шљиванчанин приликом обраћања особљу болнице представио новог управника болнице неког потпуковника. Да ли зна како се зове он, одакле је он био, ко је био, јел био лекар болнице?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Он се зове, био је лекар и он је остао као управник болнице, потпуковник доктор потпуковник.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На седници Владе Ви сте изјашњавали се шта је било и рекли сте да је речено, ко је рекао да неће пуковник тј. Ви моћи

да заробљенике из болнице одведе као што је одвео заробљенике из Велепромета на седници Владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко конкретно?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко конкретно је то рекао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја не познајем, мени се осим један значи Војо, значи кад га зове Војо, он га је представио као министра правде, кад је рекао Славко, ја сам сматрао да је то Славко Докмановић, кад је говорио, кад је један рекао. Господине председниче ја ћу још кроз овај случај. Кад је др. Хацић тамо не Горан Хацић него ко се представио «ја сам на пример Хацић» он је отворено рекао и у контексту «зар ја знам зашто Ацић» зашто Ацић није Хацић, мене то мало чудило зашто генерал пуковник, начелник генералштаба Ацић није Хацић.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Овде је рекао да је рекао Мркшићу и Шљиванчану да их је упознао са тим стањем, променио је исказ из истраге рекао је, међутим, мене интересује специјално да ли им јеј појединачно то говорио или заједнички су били њих двојица присутни, Мркшић и Шљиванчанин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он говорио?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је упознао Шљиванчанина и Мркшића са стањем тамо у?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, нису они заједно били. Ја после Мркшића нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је везано за Велепромет по повратку?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је Велепромет.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јесте ли, нису били заједно, јесте ли упознали, значи ово све се односи на Шљиванчанина, јесте ли Мркшића упознали са стањем у Велепромету?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесам му рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта сте му рекли?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Само сам рекао да ли му је познато шта се тамо, рекао сам му извршили смо задатака, а да ли вам је познато шта се тамо дешавало.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта он каже?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Рекао је па познато је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било нешто речи шта је то познато?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Уопштено само?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Уопштено. Ја сам и у Шиду питао двојицу пуковника, једног генерала, једног пуковника, да ли вам је познато шта се дешавало. Познато каже генерал пуковник исто каже познато, зашто ја сад да причам њима што је њима познато.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Господин Вујић је искусан официр безбедности, контактира са многим људима, е сад ја бих њему поставио једно

питање. Ко је био операцијом «Вуковар», командовао је пуковник Мркшић то знамо, ко је био надређен пуковнику Мркшићу непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја нисам знао ни организацију, ја сам знао глобално.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Знате ли ко је њему био надређени?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих замолила сведока да објасни да ли је он ушао лично у ту просторију са блиндираним вратима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је прецизно тачно када је реч о томе да су Топола и Марко Цревар изводили из аутобуса заробљенике или из аутобуса или из те просторије, да ли је било извођења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте пратили сведок је то на моје тражење и инсистирање разјаснио, у истрази је говорио једно, данас је говорио друго, тако да је он одговорио уствари на то питање. Он је чуо да су они то радили и чуо је рафале али није видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је видео лешеве?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Тих 17?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам видео. Ја нека госпођа Кандић схвати да сам ја желео да установим и идентификујем Водопију Владимира живог или мртвог, јер то би био највећи материјални доказ или истина шта се тамо дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је капетан Корица добио ту торбу коју он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То му је војник полицајац на капији рекао да су Четници дали да му преда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је истражен тај случај, да ли се утврдило коме припада та торба, ти документи који су нађени у њој?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама лично више познато око тога?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам доживљавао неугодности и Корица ради те торбе јел то тако кад иде зашто је сад потребно чувати ту торбу и тако је то ишло, значи курирска посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли сте Ви лично или Вам је познато да је то касније истраживано, да ли је тај човек Водопија потражен међу заробљенима у Сремској Митровици? Радили сте и тамо јел тако?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја нисам имао прилике да га нађем.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да долази у касарну да би нешто појео и ту среће пуковника Гвера, где се у то време налазе Томић и Кијановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Према ономе што Кијановић каже сведоку он из аутобуса вади четири припадника, четири војника припадника ЈНА а на основу сведочења додаје да се то догодило на Овчари?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у касарни, сведок је рекао у касарни, да му је Кијановић рекао из аутобуса у касарни је извео четири војника ЈНА. У касарни тако је он рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји могућност да пошто они у то време нису били заједно да су на пример Кијановић и Томић можда са аутобусима ишли на Овчару?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То ми нису рекли нити ми је то познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли кад је разговарао у Шиду са пуковником Петковићем и када сведок на основу информација које Петковић има се разуме да је он већ претходно обавештен, да ли и Петковић помиње неке догађаје у вези са заробљеницима или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он рекао да је обавештен, јел сте још што даље разговарали или се на томе завршило?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Пуковник Петковић је дошао да се поздрави са нама, значи изашао је из своје службене просторије да се поздрави само толико две, три речи, ово питање да ли је познато јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то и ништа више? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: С ким Кијановић одлази на командно место команданта Мркшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то рекао?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, није ми рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Какад је био ваш однос, пошто Ви водите, да ли могу да кажем ту радну групу, да ли је Кијановић неко коме сте Ви претпостављени или?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ми смо били три равноправна пуковника и молим Вас господине председниче да госпођа Кандић схвати да сам ја изабран тамо само да руководим са оним задатком који је обављан у Велепромету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Велепромету, ништа шире, ништа више?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте. Ништа шире.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок помиње да је Томић ишао код Мркшића да тражи решење како да спречи територијалце да преузму аутобусе и да је Томић рекао да је Мркшић подигао десну шаку раширену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок све рекао.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Томић испричао и пред Кијановићем?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

АДВ. ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли је сведок о овоме о чему је сведочио давао неком свом претпостављеном писмени или усмени извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли подносили извештај какав, дакле писмени или усмени неком од својих претпостављених?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: 1996. године први пут сам позван од начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питање. Него Ви лично да ли сте након тога подносили какав извештај било коме?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Никоме, нити се ко интересовао, нити сам ја настојао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим браниоци?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Сведок је рекао да је са Кијановић Богољубом дошао до болнице. Ту је био Шљиванчанин Веселин и каже да им је неки момак кога је он назвао «Јакшићевци», поменуо је ту категорију па само да је објасни ништа више?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче ја нисам у мојим изјавама помињао уопште да је Кијановић био са мношвом до болнице.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Није то сад ни битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни важно, али сте данас заиста рекли први пут и ја чујем тај термин, израз «Јакшићевци»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам тај израз чуо код болнице јер су они носили црвене кићанке, значи то су борци територијалци носили црвене кићанке и неко ми је рекао ја кажем зашто их зову «Јакшићевци» рекли су да постоји део Вуковара неко насеље можда периферија и ту које се зове Јакшићево или тако, као што постоји и Дедиње чак тамо негде у Вуковару и то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци молим?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само једно питање. Сведок овде данас је мењао исказ који је дао пред истражним судијом војног суда у томе што говори да су то биле некакве његове мисли. Питање гласи ако не зна где је Овчара и није био на Овчари, а каже када је чуо кратке рафале мисли су му одмах отишле према Овчари, како то објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, Ви сте нешто у том смислу објаснили?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Зашто не према Шиду, зашто не према Винковцима, зашто не према нечем другом?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па то је једноставно појам ако официр један кад дође негде он се прво топографски оријентише, значи ово је пут за Вуковар, ја сам први пут се ту нашао тако ме питао Хашки истражитељ да ли је командно место та вила била с леве или с десне стране, у ком правцу је касарна, да ли сам чуо за Овчару и тако. Чуо сам, како нисам чуо па ја сам обављао разговоре у Бегејцима са људима који су крстарили Овчаром, који су носили експлозив по Овчари, који су у Соту постављали mine против тенкова ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вас то питао као и бранилац па сам констатовао да сте Ви отприлике ту неких 30-ак сати свега укупно од претходне вечери од 20 увече до поноћ, 28 сати рецимо, па је сад заиста мало интересантно како Ви знате да се чују рафали из правца Овчаре? Рекли сте да

су Негославци у висини Овчаре, онда откуд Ви то све знате? Тада откуд то знате? То Вас пита бранилац?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја Вас молим да Ви објасните господину браниоцу, ево ја ћу Вама предати карту ја сам ову карту носио па нека погледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту карту имали тада?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Да, имао сам и правило међународног државног права кога сам чувао још од кад сам полагао за чин мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хоћете да кажете да сте се тада и топографски мало оријентисали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте. Први задатак официра је да то уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим?

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја бих се надовезао на питање пуномоћника оштећених везано за ове писмене извештаје. Ја нисам довољно схватио сведока да ли су ти писмени извештаји, значи нису уопште било коме достављани или су га 1996. године како је сведок изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није уопште никоме, рекао је да их није подносио.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Питам, ако може сведок да прецизније одговори зашто обзиром да је вршио службену дужност а ми би предложили ако постоји извештај да се прибави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у обавези Ви да коме поднесете какав извештај о Вашим запажањима итд. или је било довољно?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Све изјаве које су рађене остављане су у елаборате тако сам оставио код потпуковника Петровића, значи шефа за аналитику и информисање значи њему оно што урадимо изјаве ако неко напише оставимо у елаборат, тако смо радили и у Сремској Митровици и кад сам одлазио из Сремске Митровице, значи све моје сам сложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита то бранилац, не питамо то, него везано за догађаје ове о којима сте сведочили на Велепромету и седница Владе итд., значи око тих?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Никоме нисам подносио извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у обавези да поднесете коме какав извештај?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Прво требали смо групно да напишемо информацију, нисмо је написали да смо обавили задатак и оно што смо обавили то смо значи оперативно урадили. После смо радили у КПД у Митровици и ту смо исто имали конкретне задатке. Свако је радио своје. Оно што је урадио. Ја ћу Вам сада рећи ово, изјаву коју сам ја узимао ја сада издајем неку тајну али не издајем коју сам ја радио кроз информативне разговоре са Весном Босанац има 105 страна. Ја сам је под хитно предао и никад је више нисам ни видео ни чуо за њу осим из хашког преноса са седнице када је она сведочила и када господин Милошевић каже «ево Ваша изјава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почесте мало пре па не завршите 1996. године?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: 1996. године први пут сам позван од генерал пуковника Александра Димитријевића начелника управе за безбедност да дам изјаву на околности мог боравака и извршавању задатака у Вуковару.

АДВ. КАЛАЊ ЋОРЋЕ: Да ли је дао сведок тада изјаву писмено везано за свој боравак?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ниста писмено. Ја верујем да је та изјава као што следује начелника тога нивоа снимљена.

АДВ. КАЛАЊ ЋОРЋЕ: Једно само кратко питање, обзиром да је био дугогодишњи орган безбедности службене забелешке, информације итд, да ли је по тој линији извештавао у том периоду везано за догађаје у Велепромету и везано за догађаје у Вуковару обзиром да је тамо боравио?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам господине председниче осим све те изјаве као што сам навео пример изјаве Весне Босанац ја верујем да су моје многе изјаве сачуване негде.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сведок је овде подоста пута спомињао Четнике, интересује ме да објасни јел то била нека редовна формација или је он закључио по понашању неких тамо људи, војника да су то Четници? Да појасни мало то? Видео сам реакције овде па и мени је то мало онако упало у очи.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Они су се сами тако називали. Ја сам неко вече слушао Тому Николића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу правите превише дигресија.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја се извињавам шта сам требао речи, да не знам шта су Четници, ма знам господине Весо шта су Четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање браниоца је откуд то тамо да су то Четници, откуд Вама та знања?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Они су сами изабрали такав назив. Тако су се окитили. Такве ознаке су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да направимо паузу? Немојте молим вас колеге ево ја заиста не знам на који начин да опомињем поново. Немојте на овај начин да расправљамо. Да завршимо са сведоком, па немојте. Господине Вујићу, заиста први пут смо од Вас чули да се припадници тих, у овој судници бар, да се припадници тих јединица које нису редовне јединице тадашње Југословенске народне армије, да су се називали Четници, него је било или ТО или добровољци, чули смо и назив Радикали, Шешељевци, али први пут смо чули Четници, од Вас смо то чули, па сад бранилац Вас питан.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Први пут сам и ја то од њих господине председниче од Тополе сам чуо, значи од оних који су ту били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је то што Вас пита бранилац.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Од старешина сам то чуо који су тамо, они су говорили то су Четници, они су исто са нама, они су заједно са нама ратовали у истом рову, на истог непријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што Вас пита бранилац, да разјаснимо само. Даље браниоци? Оптужени? Изволите. Ви ћете господине Вујићу кад овај господин своје место да Вам постави које питање погледати га па нам рећи евентуално да га нисте видели тада у ових 30 сати, 28 сати тамо, ево окрените се погледајте овог господина? Ако видите добро?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, прошло је време ја не могу да се сетим његовог лика, ако он може да каже где је мене видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заузмите Ви Ваше место, то је оптужени Мирољуб Вујовић. Кажите господине Вујовићу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не познајем сведока, нисмо се видели никад. Ја ћу само пар питања. Сведок тамо на почетку је рекао да му је неко на почетку изјаве војне да му је неко претио и да се бојите за сигурност своје породице итд., па ме интересује ко Вам је то претио?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Заставник Бранко Корица рекао ми је да му је пришао поручним са снајпером код болнице и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу заузмите молим Вас Ваше место ту, немојте се окретати према ономе ко Вам поставља питања, на питања ћете нама одговарати и то ће бити наравно боље забележено са тим микрофоном који све то снима.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Значи, заставник Корица Бранко ми је испричао после повратка извршења задатака код болнице и у болници да му је пришао поручник са снајпером и рекао «буди сретан ја сам те нишанио али су ме упозорили да ти нису пуковник Бранко». Корици је мало било и неугодно што је моје заштитно име било Бранко. Ја сам му се извинуо због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви под тим псеудонимом тада представљали људима са којима сте контактирали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте, ја сам и на седници Владе рекао да сам ја пуковник Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још које питање господине Вујовићу? Добро. Изволите господине.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче само да ли сам добро разумео да ли ме је господин Мирољуб негде сретао или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно. Погледајте овог господина господине Вујићу да ли се њега сећате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не могу исто прецизно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да тврдите? Добро. То је Станко Вујановић, то је оптужени Станко Вујановић. Заузмите Ваше место господине Вујићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Коју дужност је обављао господин Лукић кад сте га срели у касарни, шта је био он?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Мајор Лукић је рекао да је командант касарне, командант батаљона и да је помоћник начелника штаба Панића за оперативне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све те три дужности уједно? У реду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су Томић и Кијановић били у касарни задужени за прихват заробљених лица из болнице?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас Вујановић да ли су Томић и Кијановић у касарни били задужени за какав прихват заробљених из болнице у касарни?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Када је Шљиванчанин говорио о задатку кад смо одлазили у болницу и да не могу сви да иду у болницу само да идемо ја и Корица, он је рекао да остали буду у касарни и да туј дочекују аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту дочекују аутобусе? Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто му је био господин Александар Васиљевић претпостављени, како то нелогично је мало да га он о ничему не обавештава, не шаље му извештаје, нек мало објасни то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте? Јесте ли били у обавези? Само је питање да ли сте били у обавези да о дешавањима ових 28 сати?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: У обавези је био пуковник Томић, значи кад иде на викенд, а ишао је чешће на викенд у Београд да одлази у управу безбедности и да реферише како извршавамо задатке и то је једно, а следеће то је господин Станко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам имам, јел могу ја њега да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте у ситуацији да питате, можете да коментаришете, можете да нама кажете нешто, али не да питате.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте у потпуности обавили задатак због којег сте дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је господине Вујановићу испричао шта му је био задатак и шта је урадио, јел сте ме разумели?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи какав је добио задатак заврши до краја или је остало нешто недовршено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања да је Васиљевић био у Негославцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово време док сте Ви били?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Немам господине председниче.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли га је касније информисао о стању на терену што се тиче Овчаре и Велепромета, болнице, значи после свих тих догађаја да ли га је икад обавештавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет понављате питање. Питали смо га било писмено, било усмено па је рекао.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам га обавештавао ни писмено ни усмено осим када сам радио у Сремској Митровици по конкретном задатку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу не понављајте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кога је на крају обавестио о својим утисцима на терену, запажањима, јел иког обавештавао, што је уопште долазио кад никог не обавештава, то га питам, да ли је икога обавештавао о свом раду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, питали смо га.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није ми јасно кад говори о Кијановићу да је узео изјаве од ова четири војника, где је узео изјаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не изјаве, нисам схватио изјаве?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Узео изјаве у КПД у Митровици.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у касарни видео Весну Босанац и Маријана Билића Билог?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче нисам видео већ познато је да у касарни постоји затвор касарски. Ту постоји притвор такозвани као што је свака касарна имала притвор војнички то се зове војнички притвор то је по правилу службе оружаних снага. Значи кад сам једног војника полицајца ту на стражи питао јел чуваш неког знате како пуковник хоће да пита «чувам» и полако га питам ко је унутра, неки од тих нисам знао ни да је ту Весна Босанац или Били.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не могу наћи на страни 12 шта је изјавио само молим Вас да, не могу наћи ја мислим да је изјавио да је видео, да је имао сазнања да је био тамо Маријан Билић Били па сам га хтео на конту тога питати?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тада сам у касарни приметио да је војна полиција обезбеђивала две просторије, па су ми објаснили да су тамо затворени Весна Босанац, Маријан Видин», ваљда Видић, «др. Њавро и још неки, из чега сам ја закључио да су они тамо били и кад су били аутобуси, те да је ту долазио и Шљиванчанин», ево то сте Ви изјавили?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Да ли сам рекао да је ту Шљиванчанин долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Те да је ту долазио и Шљиванчанин»?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па Шљиванчанин је сам рекао да је са њима обављао разговоре претходну ноћ, ја сам то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али је битно ово, питао Вас је Вујановић нешто Ви сте одговорили што сте одговорили а то се разликује од оног што сте рекли код истражног судије?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Председниче можда је погрешно интерпретирано ту а Шљиванчанин је сам рекао да је са њима обављао разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у том делу. Данас рекосте питали сте војнике ко је ту, они нису знали да Вам кажу, код истражног судије сте рекли питали сте их, они су рекли ти и ти, па то је само предочавање, разлика у Вашим казивањима данас и те 1999. године или 1998.? Како објашњавате то? Није то нека значајна околност али?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Видим да то питање води ка нечему другоме. Ја сам са њима провео дуже времена. Могли су ми и они испричати. Ја сам провео са њима у КП Дому ја сам са њима делио просторију, да кажете

господину Станку колико сам то дуго чак ми је неугодно колико сам дуго делио па то сам радио да би извршио задатак.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, хтео сам да га питам сад као вођа тима зашто заобилази онда Маријана Видића да ли му је неко забранио, али добро сад није ни битно?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја нисам вођа тима.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте имали сазнања да је Ваш шеф Васиљевић обавио разговор са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Са Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Битно је због боравка Аце Васиљевића на тим теренима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна да је био Васиљевић рекао је да не зна да је био Васиљевић тамо, сад га на други начин питате једно те исто, разумете?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је позната улога генерала Милета Бабића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Миле Бабић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Како не бих знао, Миле Бабић је био начелник безбедности Прве армијске области, прве армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је питање оптуженог Вујановића које ће морати да нам објасни да ли Вам је познато каква је улога Мила Бабића?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Који је био задатак? Који задатак он има у Шиду док је боравио, генерал? У Шиду је он боравио.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је зона његове одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек не разумем питање господине Вујановићу, чији задатак? Реците ми шта тражите?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Милета Бабића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо га саслушали, јел тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем господине Вујановићу, шта питате?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања да је Александар Васиљевић водио било какве разговоре са Милетом Бабићем? Па добро ја питам јел имао каквих сазнања, јел смем то да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смете да питате али какве то везе има с овим што ми?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Због Аце Васиљевића ако дође овде ако Бог да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће господин Васиљевић. Имате ли таквих сазнања?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Немам господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Зато што сви беже из тог Шида као ђаво од крста не знам због чега. Ко је из Шида од оперативаца пуковника Петковића Љубише кренуо са Вама у Негославце, пошто сте рекли да постоје две екипе?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Није ниједан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: На страни 3 господине председниче из Новог Сада.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То је вероватно погрешно исто унето. Ми смо ту групу оперативну затекли већ у Негославцима кад смо ми дошли. То је група органа безбедности из Прве армије. Ту је спадао и Бранко Корица. То је исто била група од пет људи, имала је свог старешину и обављали су конкретне задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете господине Вујановићу на страни 3, чега?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У Новом Саду када је давао исказ. Пише да су постојале две групе, да је господин Петковић доделио своју групу оперативаца да крену с њима у Негославце па сад питам ко су ти?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јел то из моје изјаве господине председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не могу да нађем уопште. Шта Ви то имате господине Вујановићу? Господине Вујановићу шта Ви то имате?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Можда сам погрешио сведока, али добро сад већ је рекао две групе па јел сад може да наведе имена од те друге групе безбедњака задужених за заробљенике?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја сам рекао да је Бранко Корица некада био мени потчињени и да сам га узео да ми како се то каже штити леђа, значи да ме чува, да ми чува живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека друга група још?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Била је та друга група из Прве армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас Вујановић ко је у другој групи, ако знате?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ту су била значи два морао бих сад мало да размислим да се сетим имена. Рекао сам тако онај Румун, капетан прве класе па је још био један капетан прве класе који је сад пуковник Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их у ових 28 сати боравка Вашег јесте ли их видели тамо и какве су њихове активности?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Били су исто на капији заједно и на информисању код Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога да ли знате какве су њихове активности биле и шта су они радили?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су се вратили с Вама у Шид или они остају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су остали?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Они су остали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је господин Панић рекао да за списак би можда требали знати људи који су вршили тријажу болнице, па питам сведока да ли је вршен уопште неки списак у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Весна Босанац ми је лично и у изјави својој написала да су правила спискове значи свако о својој функцији и надлежности. Њавро Јуре је био начелник ратне хирургије постављен од министра здравља Републике Хрватске господина Хебранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли су Вам да су прављени спискови, да су они направили спискове, шта је било с тим списковима?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Они су предали те спискове Шљиванчанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли су?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не знам ја те спискове нисам видео нити знам та лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли су сад људи Шљиванчанин и друге Ваше колеге да ли су тамо у болници сачињавали спискове невезано за ове који су?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: То не знам. Ја колико сам схватио да су равноправно у болници били на обезбеђењу и на обављању тих задатака и припадници ЈНА и припадници Територијалне одбране значи господин Станко би требао да зна шта су они тамо радили, он би могао да зна и да ли су ти припадници Територијалне одбране који су носили те кићанке црвене да ли припадају његовој структури. Ја то не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Који је онда био критеријум? Овај је био у хрватским снагама, овај се није борио, ко је одређивао то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је питан он у томе није учествовао.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Мени није ја нисам у томе учествовао и није ми познато ко је критеријуме одређивао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му на Велепромету сем тог Цревара и тог Тополе помаже неко у раду од Вуковарчана које је он можда заборавио? У раду приликом рада вашег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, то што сте радили?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Највећу помоћ је мени учинио и спасио ми живот потпоручник Цекић који је као мајор напустио ЈНА и не знам где сада живи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Душана Јакшића?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не познајем Душана Јакшића осим што сам поменуо значи Јакшићевце, можда се по њему зову.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Јовицу Кресовића?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не. Ако и познам господине председнице онда их познајем из КПД, значи јер су ја ћу Вам сада рећи а Ви питајте господина Станка. Да ли је господин Станко био икада у КПД?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, само у ЦЗ-у.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: А, у ЦЗ-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да кажете господине Вујићу, кажите? Немојте да питате него реците.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Ја бих молио да га питате да ли је био на прослави обележавању 22. децембра 1991. године у КПД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рекли господине Вујићу могу га само знати везано за Кресовића ако је био у КПД, шта сте мислили под тиме, шта то значи?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Мислио сам то да је део значи део правника чак и министар правде вршио контролу мога рада у КПД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који министар правде? Овде министар правде Србије и Савезне или Суша, тај Војо?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Министар правде у Владе САО Суша Војин. Па можда је онда био и...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда Кресовића?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Па не знам, можда је тај Кресовић исто био да га ја, знате ја не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он био министар правде.

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, али можда је исто био у некој функцији, нешто радио у КПД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву функцију би неко из Вуковара имао у КПД да ради са Вама? Ево рекосте Суша да Вас контролише, рекосте да питамо Станка Вујановића да ли је он био тамо?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: На прослави, само на прослави 22. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве би то функције могле да буду људи из Вуковара овамо у КПД и ситуација у којој Ви радите, испитујете, сачињавате записник на 105 страна итд.?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Како да Вам објасним, значи део тих органа правника су исто учествовали у истраживању ко је ко од ратних заробљеника и боравили су једно време у КПД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са подручја Вуковара?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само још једно питање. Да ли познаје Милорада Војновића?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не могу да се сетим можда сам га виђао, али не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел знате уопште ко је Милорад Војновић?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то не говори? Милорад Војновић је био командант 80. моторизоване крагујевачке бригаде. Да ли Вам то што говори?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, осим у новинама и да је био ту пред вама да је дао исказ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у то време виђао Павковића у Вуковару?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Павковића сам по доласку на командно место срео на командно место у Негославцима и поздравио се, руковао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, те вечери или оне претходне вечери?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Те вечери.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел знате његова задужења можда?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не, али сам знао да он ради у кабинету савезног секретара и по правилу о раду команди и штабова у миру и у рату значи он је имао ту неку функцију ако кажемо да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли то значи да је он обавештавао ССНО о дешавањима на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање. Да ли још има питања? Нема, оптужени немају више питања. Ви сте желели још једно питање?

НАТАША КАНДИЋ: Замолила бих сведока да каже да ли је Тополу и Марка Цревара видео после Велепромета? Да ли је видео у касарни?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче нисам после никад више срео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у болници поред Јакшићеваца, да ли је видео још неке територијалце или добровољце, да ли их је било у болници приликом евакуације?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Господине председниче можда је било али не могу сад децидирано да кажем и да сам тако обучен, знате ми смо се разликовали по униформи, значи припадници ЈНА су носили униформу М 70 у то време такву је имала ознаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Вујићу тражите ли неке трошкове што сте долазили у суд не само данас него и прошлог месеца сте били. Имате ли неких трошкова у том смислу?

СВЕДОК ВУЈИЋ БОГДАН: Не хвала господине председниче, немам трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо што сте дошли можете ићи кући.

Кажите колега?

АДВ. ДОЗЕТ ЋОРЂЕ: Господине председниче док је веће још у заседању ја бих Вас молио да ми дозволите да се обратим са два предлога. Дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЋОРЂЕ: С обзиром на оно што смо јуче чули у сведочењу господина Вукашиновића, а оно о чему сам јуче говорио ја предлажем да од команде гардијске бригаде затражите да ли заиста тај дневник постоји или не постоји, јер тај дневник и документација која прати тај дневник је био у одређеном тренутку а још увек је врло актуелан ради других предлога за прибављање доказа у овом поступку. То је једна ствар. Други предлог је везан за ајде да тако кажем, врло екстензивно тумачење одредбе члана 296 став 2 Законика о кривичном поступку јер у тринаест последњих расправних дана саслушали смо нисам сигуран да ли 20 или више сведока по предлогу

тужиоца који на основу чијих исказа смо надам се достигли једну критичну тачку у којој би ово веће морало да коначно одговори односно одговори, да донесе некакву одлуку из које би могли конкретно закључити на основу којих доказа и података тужилац тврди да је мој браћеник Љубоја Марко основано сумњив да је учинио дело које му се ставља на терет барем у мери која оправдава примену притвора. Дакле, налазећи да ниједан до сада изведени доказ није ни индицији потврдио за тако нешто за постојање основане сумње ја предлажем укидање притвора, наравно уз јасне која је сврха мере притвора уз пристанак да на све могуће мере обезбеђења присуства окривљеног у току до краја овог кривичног поступка, али сматрам да коначно морамо конкретно рећи, дакле не да остаје и даље на основу доказа и података, дакле нас само интересује коначно да неко каже који су то докази и подаци. Дакле, конкретно исказ сведока овога, онога, материјални доказ нешто барем конкретно човек је годину дана у притвору. Ја Вас молим да о том озбиљно размислите односно да донесете одлуку у заседању на основу члана 296 став 3, 4 и 5. Хвала.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Захваљујем. Председниче већа сматрам да је да кажем можда момента да на исти начин и у истом правцу одреагујем као и уважени колега пре мене, а као бранилац Златар Вује. Налазим, заиста, бићу врло кратак, респектујући ово време које је већ да кажем на измаку, а вероватно и потребу осталих бранилаца да нешто кажу, налазим заиста да су се стекли услови да се против мог браћеника укине притвор. Једноставно мислим да је можда у тренутку подизања оптужнице и ступања оптужнице на правну снагу и постојао разлог да тај притвор и даље траје и да буде заснован на једном једином исказу заштићеног сведока једног од двојице који је мог браћеника помињао као лице које је учинило да ли ово кривично дело или нешто што би могло представљати основ да буде у притвору и да се против њега овај поступак води. Међутим, у међувремену мислим да је изведено јако пуно доказа који тај један једини доказ, ако се може доказом звати, демантују. Саслушано је пуно сведока, чини ми се четири, пет, сигурно који изричито кажу да он тамо није био. С друге стране, постоји документација која је у међувремену стигла која потпуно демантује исказ тог једног јединог сведока који га помиње на том несретном месту где се овај догађај десио и која у потпуности демантује могућност његовог боравка тамо. Из медицинске документације коју смо ми у старту доставили у оригиналу, отпусних листа, сада је то потврђено и историјом болести коју сам службеним путем доставио, јасно види да је оптужени Златар Вујо све време био на лечењу од дана пријема и рађавања до 18-ог на Војно медицинској академији што тај један једини сведок који га помиње негира и управо супротно говори. Мислим да та документација потпуно демантује и с друге стране у тој историји болести и извештају који је суд добио недавно се јасно види да он није отпуштен са лечења ни тог 18. него да је лечење настављено, дакле, пребачен на лечење у Селтерс бању у Младеновац одакле смо такође доставили оригинал отпусне листе и сматрам да документација која је

потпуно неспорна, дакле и искази сведока који су саслушани током досадашњег поступка у потпуности демантују једног јединог сведока сарадника који је у овом предмету упро прст у њега чак и други тужиочев сведок сарадник да га тако назовем јер га је тужилац предложио то негира да су све то чињенице и околности које у овом тренутку чини ми се дају већу могућност и чак је мислим то и обавеза суда да у једној таквој ситуацији реагује тиме што ће у односу на мог браћеника укинути притвор и омогућити му да се до краја поступка брани са слободе, па је то предлог одбране и молим да суд о томе наравно одлучи.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Поштовано веће, уважени предсениче, ја апсолутно делим мишљење својих уважених колега Дозета и Ђурђевића али у односу према окривљеном Катић Слободану кога браним у овом процесу. Такође, сматрам да из доказа и података прикупљених и изведених на овом претресу до сада не произилази апсолутно никаква основана сумња да је окривљени починио кривично дело које му се оптужницом ставља на терет. Из тог разлога, а делећи мишљење колеге Дозета не желећи да га понављам сматрам да не постоји у овом моменту апсолутно ниједан законски разлог да окривљени Катић Слободан и даље буде у притвору па предлажем да се исти пусти на слободу и у даљем току поступка брани са слободе. Још једну ствар желим да истакнем и замолим ванрасправно веће које претпостављам ће одлучивати о продужењу притвора и овом мом предлогу да посебно има у виду погоршано здравствено стање окривљеног Катић Слободан, а имајући у виду и извештај лекара специјалисте Клиничко болничког центра Земун, Београд, то је професор др. Зоран Милутиновић, оториноларинголог, који је препоручио да се из душника окривљеног извади метална трахијарална канила са свом процедуром која то треба да се обави како не би дошло до гушења окривљеног. Ја ћу приложити суду и већу овај извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим колега Јелушић па.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се придружујем предлогу мог колеге Владе Ђурђевића да се укине притвор против оптуженог Вује Залатара, а такође предлажем да суд укине притвор и против оптуженог Мирослава Ђанковића јер налазим да више не стоји основана сумња да су они учинили кривично дело које им се ставља на терет. Ја не бих желео сад да понављам све што је мој колега Ђурђевић рекао а што се односи на оптуженог Вују Златара, хтео бих само да истакнем неке ствари на које он није посебно потенцирао. Наиме, из историје болести коју је суд запримио види се наиме, да је оптужени Вујо Златар рањен, да се ради о изузетно тешкој повреди, да је 31.10.1991.године на ВМА учињена примарна обрада односно операција која је била врло сложена, да је 08. новембра извршена секундарна хируршка интервенција на тој истој рани и да је још незалечен дакле 18. пребачен на даље лечење у бању Селтерс, дакле, наглашавам ради се о наставку лечења не о рехабилитације како је раније било говорено. Дакле, у таквом стању у коме се налазио по нашем мишљењу не постоји чак ни теретска могућност са којом се овде спекулисало да је он могао напустити просторије бање Селтерс и у

таквом стању отићи у Вуковар и не знам ни ја да ли се поново вратити и наставити лечење. Дакле, ради се о једној ствари која је и теретски немогућа. Ми смо суду презентирали низ других доказа односно у току истраге а и на главном претресу су саслушана бројна лица која су сведочила о томе да су га посећивали како на ВМА тако и у бањи Селтерес, сведочили су о његовом изузетно тешком стању о томе да се тих првих дана у бањи Селтерс није могао ни кретати, дакле једино уз врло кратко и то са обе штацие. Даље, саслушали смо и сведоке који су били у то време у Вуковару који сведоче о томе да га нису видели а да су по природи ствари морали да га тамо запазе да је био. Сви овде присутни окривљени су се изјаснили о томе да он у то време није био у Вуковару, да није био на Овчари, дакле, поврх свега тога и сведок сарадник број два је демантовао исказ јединог сведока који је овде тврдио да је оптужени Вујо Златар био на Овчари сведока сарадника бој један. У таквој ситуацији сматрамо да не само да више стоји основана сумња, ми сматрамо да не стоји било каква сумња да је оптужени Вујо Златар био у то време у Вуковару односно на Овчари а поготову да је учествовао односно да је извршио радње које му се оптужницом стављају на терет.

Што се тиче оптуженог Мирослава Ђанковића и у односу на њега једини доказ односно једини податак на основу кога се темељи закључак о постојању основане сумње јесте тврдња сведока сарадника број један из разлога које сам малопре изнео који су озбиљно довели у сумњу истинитост исказа овог сведока ја сматрам да ни у односу на њега не може стајати основана сумња јер ниједан други податак, ниједан други доказ не указује на то да је он учествовао у стрељању ратних заробљеника. Он јесте био у хангару, он јесте пуцао из малокалибарске пушке на начин како је то он сам описао, али то свакако не може бити кривично дело које му се ставља на терет. Из тих разлога предлажем да суд дакле и у односу на њега укине притвор и омогући му да се даље брани са слободе. Хвала вам.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Господине председниче, господо судија, ја сам овде бранилац тројице оптужених и данас замењујем колегу Радуловића, Мугошу Горана данас браним. Не бих да дајем разлоге за укидање притвора за Милојевић Предрага јер иако сматрам да је невин човек овде и сигурно би то захтевало једну детаљнију анализу свих до сада изведених доказа у току овог поступка, али оно што желим да вама предочим јесте моји проблеми, моје тешкоће са којима се ја сусрећем као бранилац када идем у посету и када разговарам са Драговић Предрагом и Ланчужанин Миланом. Сматрам да не постоји ниједан доказ у списима предмета на основу којих се може закључити да постоји основана сумња да су учинили кривично дело због којег се они овде налазе и води поступак и још су у притвору. Када ми предочи Драговић Предраг решење КВ већа Окружног суда, разлоге за одређивање притвора, верујте ми ја му не могу објаснити шта то значи на основу доказа и података не наводећи ниједан доказ, ниједан податак за основану сумњу нити разлог за притвор и за вођење тог поступка. Лично сам се ангажовао и код породице и

код њега самога да не крене да кажем у неко своје самоуништење пошто је најављивао и штрајк глађу, затим да ће вам се обратити са захтевом да га пребаците у самицу јер се сматра потпуно невиним у целој овој причи. Укратко да вас само подсетим нико од сведока сарадника није га видео на рупи где се догодило стрељање. Нико од осталих саслушаних сведока такође га није видео. Нико од оптужених га није видео. Заиста не видим ниједан разлог због чега му траје даље притвор. Ово поготово када се зна, а ми смо то већ и предлагали да Драговић Предраг издржава казну затвора, да питање обезбеђења његовог присуства у овом поступку се никако не доводи јер је он тамо у затвореном делу и он моли суд да му се дозволи да настави издржавање казне затвора и да му се укине овај притвор.

Што се тиче Ланчужанин Милана, дакле све мере обезбеђења његовог присуства су могуће, дакле забрана напуштања боравишта, обавезно јављање у полицију и све остало што иде и ако треба чак на неки начин, мада је то обавезан притвор, кажем и неко јемство иако кажем овде разлог неки други за притвор. Из тих разлога ја предлажем да против њих двојице укинете притвор и да им дозволите да се бране са слободе, а исто тако тј. Драговић на издржавање казне затвора а и за Мугоша ово из разлога који ми је малочас навео и он сам да му предложим укидање притвора и чак каже раздвајање поступка. Хвала.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Цењено веће, ја ћу бити врло кратак, ја се придружујем овом предлогу за укидање притвора, ја сам овај мој предлог образложио још прошли пут у прошлој тури суђења јер сматрам да иако је постојао на почетку суђења основ сумње против мог окривљеног сматрам да он више не постоји. Стога предлажем укидање притвора у односу на њега. Хвала.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Придружујем се предлозима колега за укидање притвора у односу на мог брањеника Перице Јовића јер заиста из свих до сада изведених доказа не произилази ни из једног изведеног доказа не произилази основана сумња да је мој брањеник учинио дело које му се ставља на терет. Пошто се ради, пошто је овде притвор нека врсте мере обезбеђења присуства ја мислим да се та мера обезбеђења присуства мог брањеника може обезбедити на други начин, а истовремено бих хтео да укажем на чињеницу да мој брањеник већ има оштећење слуха и заиста може доћи до потпуног губитка слуха тако да би било јако добро да из неке друге позиције обезбеди себи ту здравствену заштиту, а имајући у виду оно што сам све пре рекао и наравно зашто му не омогућити да он ако може допринесе нешто и својој породици јер је његова породица заиста јако угрожена. Хвала.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: И ја поштовани судије, предлажем да се према моме брањенику Атанасијевић Ивану укине притвор, али са истих разлога које сам опширно изнео код претходног предлога за укидање притвора а мислим да је то било на претресу од 01.10. ове године, поготову што у међувремену апсолутно ништа се чињенично није изменило на његову штету,

напротив. Да не бих знате улазио да у та чињенична питања јер овде докази нису заиста несумњиви докази показали да је он дело које му се ставља на терет извршио. Хвала.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Из истих разлога због којих су колеге ставили претходне предлоге, ја стављам предлог за укидање притвора у односу на окр. Шошић Ђорђа. Додао бих само што се тиче чињенице и основаност и сумње за даље трајање притвора то да у односу на њега мислим за разлику од осталих оптужених постоји материјални докази да није извршио кривично дело како је то у оптужници наведено. Према томе, с обзиром на то да не постоји из обдукцијских записника нити из налаза вештака ниједно тело које је лишило живота односно ниједно лице које је лишено живота на начин како је то описано у оптужници од стране Шошића да се њему само то ставља на терет, сматрам да је очигледно да основана сумња не постоји и да притвор треба укинути.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Што се тиче окр. Булић Милана ја сам се пре два дана обратио већу с обзиром на његово тренутно здравствено стање и стање и стање које се очекује. Ја сам се данас обратио и писменим поднеском не знам да ли је веће добило тај поднесак, наиме из дијагнозе коју је поставила ВМА а и из извештаја лекара Окружног затвора у Београду и предлога који је начелник здравствене службе приложио већу, произилази да је с обзиром на дијагнозу болести мотонеурона потребно значи одредити хоспитализовање Булића, а то значи у смислу терапије примене дозиране физикалне терапије и медикамената које он сада не прима, пре свега тај лек рилутек који сам ја и рекао и доставио сам фактуре да видите колико то и кошта. Ја сам данашњим поднеском дао два предлога већу и молим да то веће узме у обзир. Први предлог је био управо на основу тог извештаја лекара да се одреди адекватна неуролошка експертиза да се пацијент хоспитализује, да почне да се примењује адекватна терапија наиме дозирана физикална терапија и лек рилутек и други лекови ако постоје у том правцу и такође да се одреди адекватно медицинско вештачење о даљој способности како то видим и лекар Фиодоро предлаже пре свега присуствовања а онда и праћења суђења. Ако то ја сам ставио алтернативни други предлог што мислим да је прихватљивији, а то је да се у смислу чл. 34 став 1 ЗКП-а одреди раздвајање поступка у односу на окр. Булић Милана. У исто време да се донесе одлука о укидању притвора на тај начин омогући да се Булић Милан адекватно покуша здравствено да се лечи у цивилним здравственим установама и на тај начин да се прати његово здравствено стање и његова способност нормално да присуствује и да прати суђење. Мислим да је то упутно, сматрам да би било добро и да се Булић можда и лично обрати, он је малопре и замолио мене да ја замолим председника већа да каже за колико напора је ова задња три дана пратио суђење управо из жеље да се суђење можда не прекида и тако даље због других окривљених и због односа према суду. Према томе, ја сматрам било би добро и молим суд да данас ако може у данашњем заседању да се донесе једна од те две одлуке. Хвала лепо.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Председниче већа, поштоване судије, у складу са пренетим заменичким пуномоћјем за пружање одбране Калаба Нади ја предлажем укидање притвора а са разлога који су наведени у транскрипту од 01.10. ове године изнетих на страни 56 од стране њеног изабраног браниоца господина Перковића с тим што бих додао само да сматрам да не стоје разлози из члана 142 става 1 тачке 1 јер нема тих особитих тешких околности које указују за потребу даљег задржавања у притвору.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Такође, предлажем да се укине притвор према окр. Мирољубу Вујовићу а из разлога који су већ наведени раније. Нажалост, код свих ових притвора заправо оптужба својом квалификацијом и тумачењем Врховног суда одређује се да се ради о обавезном притвору, па тако и сви оптужени остају у притвору иако нема разлога за одређивање притвора и према, по мом становишту, пре свега према окр. Вујовићу Мирољубу а такође и према осталим оптуженима. Нити да ће побећи, да ће се крити јер се сам пријавио а нити да ће утицати на сведоке јер није утицао на сведоке и већ су саслушани сви сведоци у току истраге а у великим делом у току овога претреса. Такође, предлажем да се укине притвор и према Мићи «Медоњи». Мењам колегу Вујина. Мића «Медоња» се само спомиње у оптужници и више се нигде не спомиње, неко га помиње да га је видео у околини Овчаре, али на који начин и како. Значи сама квалификација држи човека већ годину дана у притвору. Поставља се питање када ће веће укинути притвор не ви него и ванрасправно веће док се поступак не заврши. Да ли је ово бесмислено што ми постављамо све ове предлоге или смислено видећемо касније. У сваком случају ја предлажем да ви укинете притвор, а уколико не одлучите данас да пренесете судском већу из чл. 124 ЗКП-а да одлучује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Драговићу али кратко. Истиче нам радно време, па ја бих Вас замолио да пожурите да можемо да ово доведемо до краја. ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Господине судија бићу врло кратак. Поштовани господине председниче већа као и остали чланови. Првог дана сам преко вас кад сам се изјашњавао на оптужницу питао господина тужиоца да ми објасни на основу чега сам ја оптужен до данас ја нисам добио одговор и стварно су се изређали многи сведоци и сведоци сарадници који су причали о самом догађају дешавања тамо на месту тог злочина мене нико није помену и ја бих Вас молио без обзира на Вашу одлуку хоћете ли ме вратити тамо на издржавање казне или нећете бар да ми објасните зашто ме држите на оптуженичкој клупи и у притвору и мучите и мене и моју целу породицу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја сам послао Вама писмени захтев за ону исправку ако се сећате од 1. октобра па сте рекли да ћете то размотрити и проверити у запису па ме интересује да ли је то прихваћено или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршено је. Добићете решење о исправци. Већ је припремљено ако сам добро схватио. Господин Булић?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Добар дан. Господине председниче ја нисам изашао овде да кукам, да плачем ја сам само дошао да Вам кажем и молим Вас да имате 5 минута стрпљења и ја заиста тако је какво је стање нико га више не може повратити. Ја имам великих проблема кад идем у тоалет, значи мене ноћу мора неко од мојих колега тамо да води. Имам страшних проблема. Од првог дана значи данас је 14. дан како сам се вратио са ВМА још нисам добио лек. Ја сам почео кад сам дошао у понедељак сам хтео да штрајкујем глађу. Цео блок је ради тога прихватио и сви су одбили храну ради мене. Ја нисам хтео да сви испаштају. Не бих ни сам желео да испаштају ови људи овде ради мене разумете. Можда сам сада мало узбуђен и тешко ми је то, али нема везе шта је ту је тако је, нико то не може повратити, али нико ме није хтео саслушати и схватити. Доктор кад сам се вратио са ВМА Фиодоров, кажем «докторе видите ме сад оваквог, Ви мислите да нисам болестан», каже «управо тако», а нажалост лечио ме је 6 месеци са андолом. Ја сам дошао потпуно здрав у затвор и тај ми затвор није тешко пао нити ми ништа тешко пада. Ја бих се још једном захвалио овим људима што ме готиве тамо што кажу у соби и купају ме и воде ме и брију ме. Захвалио бих се овим командирима предивни су сви према мени. Ево толико па Ви сад шта је ту је и молио бих Вас само те лекове, тај лек главни кошта 500 еура, моја фамилија нема новаца. Ја сам рекао ни случајно да не би посуђивали да би то мени омогућили. Боље нек ме се реше једноставније него да се они сад задужују јер немају новаца, а ја пијем шест лекова, значи тај главни који би, да ли би ми помогао или не би то јеј питање ја не знам, значи то је таква болест једна од милион, кажем случајно је тако и шта је ту је, ја сам се помирио с тим и то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић. Ваши браниоци су изнели разлоге. Ако би се то свело на неко понављање ових разлога ја бих вас молио да се уздржите изузев ако немате што ново или друго да нам кажете. Укључите господине Војновићу притисните то црвено дугме.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја бих желео да ми се одговори, ја сам поднео писмени захтев односно службени лист сам ја поднео и објаснио шта је код мене, каква је ствар код мене, каква је ситуација код мене. Мој адвокат је исто то направио слично нешто томе колико ја не знам то је он направио то ћете Ви видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили смо то господине.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Е хвала лепо, слабо вас чујем. У таквом сам стању здравственом да ја не могу ходати, не могу стајали, верујте. Ја не могу отићи до ВЦ-а у ВЦ-у ја морам се држати за ону цев да извинете да ја мокрим, мени ноге клецају. Неки дан сам ишао код адвоката био ми је у посети на сред ходника наједанпут су ми обе ноге попустиле на кољена. Разумете. Ја сам скапао са здрављем, ја сам готов, ако ме оставите у притвору даље под овим условима у каквим сам ја, ја за месец дана верујте ми да нћете ми требати више судити. Ја Вас молим, сагледајте моје околности, моје доказе до сада што имају, ево молим и јавног тужиоца нека приступи томе

нек објасни за чега ја овде толико лежим 13 месеци ће бити у понедељак. Ја сам толико болестан, срчани болесник, кичма ме боли, проток крви има зачепљење, несвестица ми је сваки дан то је невероватно и ја Вас замољавам ако можете погледајте мало боље те документе него оно што сам ја добио ја сам успоређивао господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Војновићу оставите мало времена и за остале ево видим јављају се још неки.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: У четвртном месецу исто је образложење мени стоји у продужетку притвора као и сада у дванаестом месецу, па не може бити никако да нема досад неких доказа да се ништа није променило у нашем суду које ми имамо право. Хвала лепо, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Златар Вујо.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Господине председниче ја не бих ништа пуно, ја бих само у вези насталог здравственог стања. Ја имам овде отпускни листу са ВМА на којој пише да се једанпут годишње морам јављати на ВМА на контролу. Отишао сам код доктора Фиодорова, он каже Ви знате да имате специјални статус, ја кажем не знам јел то сад изводљиво. Ја знам да сам из Новог Сада, знају сви да сам вожен на ВМА, сад у јануару бих требао поново обавити ту контролу, не знам да ли пимсено да се обраћам или шта, а што се тиче притвора адвокати су рекли ја ћу трпети даље нема проблема. Ја знам да нисам крим, то ће се доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог председника већа и овог већа није никакав проблем, ми ћемо дати одобрење. Ми ћемо дати одобрење у том смислу, ствар је лекара да ли налазе да је то за Вас неопходно или није.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Лепо пише једанпут годишње контрола код грудног хирурга због рањавања, ево лепо пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми то господине Златар, стално Ви, јако често излазите са тим истим проблемима. Није овог председника већа ни овог већа да то разматра. Ако лекари кажу треба тамо ми то прихватамо зато што је то начин Вашег збрињавања.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Али он мени каже Ви имате специјални статус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад од мене тражите да ја наложим, да ја наређујем да се према Вама предузима ово или оно јер ја то не знам.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Господине председниче шта да ја радим? Ја њему покажем отпускну листу где лепо пише једанпут годишње контрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па стално исте приче причамо, ја не разумем заиста више зашто, чему оволико пуно понављам. Немојте од мене да очекујете да ја наређујем ваша лечења, да ја наредим да се према вама, не мислим само на Вас господине Златар него и у односу на све остале који имају те проблеме. Изволите господине Атанасијевићу само молим Вас немојте се и Вас молим немојте се понављати. Немојте понављати оно што је Ваш бранилац већ изнео и немојте само тражити да Вам шаљемо радника из Центра за социјални рад или не знам ни ја што. Е то немојте да тражите одмах да Вам кажем.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Господине судија, часни суде. Болестан сам видите како причам. Стварно сам у великом проблему. Више пута сам Вам писао, разумете, да извршим увид предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да до сада нисте добили?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Био сам један, двапут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте не знате више шта ћете с папирима.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Тражио сам опет, писао сам Вам три, четири пута. Тачно имам и датуме кад сам Вам писао. Тражио сам увид у списе овог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте тражили добили сте господине Атанасијевићу.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Нисам господине председниче. Зашто бих Вам ја сада то све говорио. Па нисам господине председниче. Ево 4.12. сам писао, ево имам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам сад треба?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Па хтео сам да видим, тражио сам пуномоћје од Срете Качара што сам Вам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба Вам копија пуномоћја?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Хоћу да ми се врате оригинали, ти документи, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће да Вам се врати господине Атанасијевићу. Наравно да неће да Вам се врати јер то је саставни део овог списка. Таман посла да Вам се врати. Ви сте значи потписали пуномоћ браниоцу Срети Качару и то је у оригиналу улепљено у овај судски спис сад Ви бисте да Вам ми то вратимо. Нећемо.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Нема проблема ако је у спису само да ја видим да ли је у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да видите да ли је у спису? Да видите да ли је то спису? А зашто господине Атанасијевићу?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Па зато што се то може злоупотребити против мене, разумете. Ја сам бланко потписао а није писало уопште због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се то искористи против Вас онда ћете Ви реаговати и тражити од мене да реагујем.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Господине председниче пуно ствари је већ тако против мене и направљено. Због тога се ја и обраћам, то је јако битно. Може човек да прода моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете спис да извршите увид у њега није никакав проблем. Видећете да је пуномоћје још увек тамо и није нико однео, да злоупотребите.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ради се овде свашта, овде није ништа чудно, него само да Вас питам то за социјалног радника сте рекли да Вас не питам, али морам да Вас питам господине судија. Годину и по дана сам у затвору,

годину и по дана. Нисам обавио разговор са социјалним радником, разумете ме? То је дужност, ја мислим да је то дужност суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није дужност суда.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Није дужност суда да позовете социјалног радника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Па не знам зашто онда пише тако у ЗКП-у? Нећу се ја са препирати с Вама него стварно ако је могуће да позовете социјалног радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Треба ми црно на бело како ћу да видим децу онда. Како да виђам своју децу? Ја нисам тражио не знам шта, само да видим децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажујете господине Атанасијевићу Вашег браниоца, додуше Ваш бранилац по службеној дужности је задужен само за овај предмет. Ангажујте некога ко ће водити рачуна о Вашим интересима, таман посла да сад суд то ради. Суд то ради у границама везаним за овај предмета. Не можете од нас очекивати ништа мимо тога.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Не кажем ја то господине судија него ствар је у томе нисам ја сам себе затворио овде да ја сад не могу виђати своју децу, разумете ме. Ја не тражим не знам шта само да видим своју децу бар једном да их доведу у посету, да ми социјални радник доводи децу кад супруга неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам социјални радник доводи децу сад ми треба ту да.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Не знам кога, не дате ми другог адвоката да узмем, рекли сте да имате свог адвоката он ће Вам помоћи, а он каже ја не могу да радим око тога па шта сад ја да радим? Не знам коме да се обратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас господине Атанасијевићу.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ево господин Вукотић ту је, добио сам неки дан и ово овако на врата нису ми дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално исти предлози, стално исто тражење господине Атанасијевићу немојте више, губимо време. Немојте више да губимо време на то.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Вама је губљење времена. Ја волим своју децу, ја само њих имам на овом свету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, објаснио сам Вам шта можемо и шта не можемо.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добијам документе кроз врата овако без обзира, нигде да се потпишем, ја не знам шта се то дешава господине председниче. То је страшно, докуменат добијем овако, ваљда треба да се потпишем, не морате се потписивати нит ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу ако имати притужби на поступање овог председника већа, овог већа, ако имате притужби на поступање радника Управе Окружног затвора у Београду, здравствених

радника председнику суда напишите, председнику суда биће прослеђено, нек председник суда предузме мере.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добро, ја сам опет нисам ништа решио не знам како сад да дођем до социјалног радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте стално изнова да понављате једне те исте предлоге, трошите моје време, трошите наше време а и Ваше.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Моје време нико не гледа, годину и по дана што ја не видим своју децу, то нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас вратите се назад. Заузмите Ваше место.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: То је страшно. Нисам тражио ништа, нисам тражио инекцију а видите да сам болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Заменик ОЈТ-а, пардон, Тужилац за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта сад ја да кажем? Мислим да би било најцелисходније да због времена и због свега један бранилац каже у име свих тај предлог за укидање притвора и из разлога који су већ изнети, па ја се исто тако противим из разлога које сам навео пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Потом,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца да се поступак у односу на оптуженог Булић Милана и Мугоша Горана раздвоји од поступка према осталим окривљеним.

О предлозима одбране ради укидања притвора према оптуженима одлучиће се накнадно.

Главни претрес се одлаже за 24, 25, 26, 27. и 28. јануар 2005. године, иста ова судница, сваког дана са почетком у 9,30 сати, као и за 07, 08, 09, 10. и 11.02.2005. године такође сваког дана са почетком у 9,30 сати у истој овој судници, што присутни заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, присутни браниоци и оптужени узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а на који позвати: браниоце који нису присутни данашњем главном претресу, као и сведоке: Новковић Јована и Цревар Марка које потражити преко Министарства унутрашњих послова, обавестити се о њиховој садашњој адреси, те их потом са исте позвати. Позвати и сведоке: Савић Лазара, Васиљевић

Александра, Миладиновић Милована, Миљић Сашу, Петковић Милана, те Шљиванчанин Веселина, Радић Мирослава и Мркшић Милан, као сведоке преко Секретаријата Међународног кривичног Трибунала у Хагу и по одобрењу тог секретаријата, а исти би били саслушани путем видео конференцијске везе.

Довршено.

Само нека кратка образложења. Нећемо раздвајати кривични поступак у односу на Мугошу и у односу на Булића за сада наравно. Не мислимо да треба да уопште има разлога да се тако што уради посебно не у овој фази поступка. Већини оптужених притвор истиче односно долази време обавезне контроле притвора сад око 20-ог, 22. децембра, према томе практично веће, ванрасправно веће ће тада одлучивати, имаће у виду наравно и ове предлоге које сте ви данас изнели и разлоге које сте ви данас изнели, па према томе из тих разлога ми данас нећемо о томе одлучивати, него ће одлучити ванрасправно веће када буде дошло време за то а то је кажем јако, јако брзо. Претрес одлажемо дакле у ове термине, мислим да је довољно времена да можете да резервишете. Браниоцима, пуномоћницима бих, колега Тодоровићу, кажем, браниоцима и пуномоћницима бих дао термине и за март највероватније ћу само ради резервације условно да их евидентирамо.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Судија ако имате евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Условно да их евидентирам не само за март и то 28. фебруар до закључно са 4. мартom евидентирајте ту још треба да постигнемо сагласност са колегама који поступају у предметима организованог криминала који раде у овој судници.

Јел има нешто нејасно само у овом смислу око термина итд.?

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Само молио бих једнх констатацију. Што се тиче предлога др. Фјодорова, ја предлажем да се у оквиру овог даљег лечења Булић Милана ако може веће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо о томе, имамо писмени поднесак, о томе ћемо одлучити.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА